

BV22.0036

Datum vergadering : 12 april 2022

Aanwezig in de raadszaal:

Commissieleden:

WIJ Lansingerland : Jan Jumelet, Bianca Boonstra, Paul Zantman
Leefbaar 3B : Jan Pieter Blonk, Machiel Crielaard, Jean Paul Meuldijk
CDA : Frans Ammerlaan, Charles van Harn, Wouter de Ruiter
VVD : Ivo de Graaf, Christiaan Toussaint, Vincent Jumelet
D66 : Michiel Muis, Ronald van der Stad, Arjen van Berkel
CU : Arjen Hofman, Lenneke Maasland, Sam van Egmond
GroenLinks : Marko Ruijtenberg, Jorgen van de Burgt, Menno Duk
PvdA : Petra Verhoef, Sonnie Biharie

Wethouders : Simon Fortuyn en Kathy Arends

Voorzitter : Nelleke Bouman

Commissiegriffier : Karin Koemans

Afwezig

WIJ Lansingerland : Jan Alsemgeest
D66 : Ineke den Heijer
PvdA : Valmir Xhemaili, Nanno Scheringa

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter, om 20.00 uur: Dames en heren, leden van de commissie ruimte en allen die hier vanavond aanwezig zijn, ik zie de pers en een aantal op de publieke tribune, en ook een ieder die dit via de webcast allemaal volgt: welkom. Het is vandaag de eerste vergadering van deze commissie in een nieuwe samenstelling. Ik zie tot mijn genoegen nog een aantal oude raadsleden, die in de vorige commissie gezeten hebben, maar ik zie ook heel veel nieuwe leden. Zeker een heel bijzonder welkom naar hen toe, ik wens jullie heel veel succes de komende jaren t.a.v. de discussies die hier altijd zeer uitgebreid plaats vinden, hier komen de heel belangrijke onderwerpen. Mevrouw Arends welkom, de heer Fortuyn welkom. En we hebben Karin weer als ondersteuning vanuit de griffie.

Ik heb berichten van verhindering gekregen. Mevrouw Den Heijer is afwezig, maar daar heb ik meneer Muis voor gezien, welkom. Meneer Xhemaili is afwezig en daar zag ik mevrouw Bihari, ook u welkom. Meneer Scheringa is afwezig en ik zag dat meneer Alsemgeest afwezig is vanwege een bijzondere omstandigheid, had ik begrepen, maar daar is meneer Zantman voor aanwezig. De heer Van de Burgt is er al, zie ik, mooi. Ik moet even wennen aan alle toeters en bellen voor me, want ik word geacht met een apparaat te gaan werken, maar daar ben ik niet zo van, we gaan het zien. We moeten allemaal weer aan het systeem wennen.

2. Insprekers

De voorzitter: We hebben vanavond 2 insprekers, de heer Van Berkel en meneer Van de Oever.

Inspreker 1:

De heer Van Berkel: Commissieleden, mijn naam is Taco van Berkel, ik woon aan de Klapwijkseweg ter hoogte van de Weidebloemtunnel. Ik zal hier in de 'wij-vorm' spreken omdat ik hier ben namens 300 huishoudens, voornamelijk van de Klapwijkse Eilanden, Klapwijkse Pieren en uit mijn buurt. De aanleiding voor dit inspreken is de ernstige geluidsoverlast die wij al zeer lange tijd ervaren en waarover wij actief met het College het gesprek zijn aangegaan met onze petitie in augustus 2020. Wij willen wij u allereerst op de hoogte stellen van het eenzijdig opschorten van de gesprekken door het college per 31 maart j.l. haaks op het besluit van haar toezegging op 15 februari. Tot op heden heeft het college niet al onze vragen beantwoord, heeft ze ons verwezen naar de WOB, heeft ze door ons aangereikte informatie genegeerd en heeft ze expliciet gesteld dat wij bewust langs een provinciale weg zijn gaan wonen. Omdat er geen concrete toezegging is dat het geluid binnen afzienbare tijd zal verminderen, hebben wij

het gevoel dat wij 2 jaar lang weinig serieus zijn genomen en momenteel geheel niet meer. Wij willen onze dialoog met het college graag constructief voortzetten. Met onze ervaring zijn wij echter van mening dat dit niet verder kan zonder uw steun. DCMR heeft een geluidsniveau geconstateerd van 62 tot 65 dB. Dit is 10x zo hoog als bij nieuwbouw is toegestaan. Het zeer heftige geluid maakt dat wij buiten feitelijk geen fatsoenlijk gesprek kunnen voeren. Ook binnen is dit het geval bij het voor gezonde ventilatie en koeling onontkoombaar openen van ramen en deuren. Denk ook aan ventilatie van slaapkamers en aan basisschool De Parel die aan de weg gelegen is. De verzoeken van het college uit 2013 voor een verhoogde geluidswaarde op Klapwijkse Pieren, en ook al in 2001 voor de Klapwijkse Eilanden, laten zien dat zij al jaren bekend is met de details van de geluidsoverlast. De destijds door Bevoegd Gezag verleende ontheffingen hadden als voorwaarden stil asfalt per 2014 én al per 2007 een verhoogd fietspad annex geluidswal. Ondanks de zeer hoge geluidswaarden zijn deze vereiste maatregelen niet tot uitvoering gebracht. Geluid heeft voor het college ook geen rol gespeeld bij de overname van de weg in 2020. Dit is opmerkelijk, omdat zij met de provincie vergevorderde onderhandelingen heeft gevoerd over stil asfalt. Dit zou in 2014 tegelijkertijd met 'groot onderhoud' worden uitgevoerd vóór de overname. Hiermee kan worden geconcludeerd dat het college weloverwogen akkoord is gegaan met het niet uitgevoerde onderhoud, het ontbreken van stil asfalt en de afwezigheid van een verhoogd fietspad, ondanks de wetenschap dat omwonenden al jaren dagelijks ernstige geluidsoverlast ervaren. Sinds de antwoorden van het college op recente vragen van uw commissie is bekend dat zij nu voorstelt om de Klapwijkseweg in 2025 aan te pakken met 'groot onderhoud'. Dat is zonder geluid reducerende maatregelen te noemen en zonder te noemen dat 2025 nog niet vaststaat. Wij zijn van mening dat 2025, of 'vanaf 2025', te laat is en dat het voorstel veel te weinig zekerheid geeft op geluidsreductie. In de eerste plaats is belangrijk dat technisch 'groot onderhoud' van een weg geen directe relatie heeft met geluidsreductie. Het college heeft ons laten weten dat het zelfs tot een verhoging van 1,5 dB kan leiden. Het onderhoud aan de op een waterkering gelegen weg is bovendien afhankelijk van Delfland. Zij heeft aangegeven weliswaar graag te willen meewerken, maar vanuit eigen beleid zelf geen enkele urgentie te hebben tot 2030. Is u ook niet medegedeeld, geloof ik. Ten tweede is 10 jaar, en voor sommigen 18 jaar, na dato van de door Bevoegd Gezag voorgeschreven uitvoering van maatregelen onacceptabel. 10 jaar, 18 jaar wachten en nu nog langer. We zijn al 2 jaar in gesprek en het gesprek is gesloten. De ernstige impact van geluidsoverlast op de volks- en individuele gezondheid wordt ondertussen ook expliciet onderkend in de Omgevingswet. Dus zelfs als de voorgeschiedenis wordt daargelaten, kan 'behoorlijk bestuur' in een gemeente die zich presenteert als "Een oase van rust in de drukte van Zuid-Holland", niet betekenen dat wij tot minimaal tot 2025 moeten wachten, zonder enige zekerheid op verbetering. Wij doen dan ook een dringend beroep op u om het college op te dragen om op zeer korte termijn, in ieder geval voor augustus van dit jaar, tot een plan van aanpak te komen voor het neutraliseren van ernstige geluidsoverlast door de Klapwijkseweg. Waarbij het college wat ons betreft een adequaat pakket van maatregelen formuleert, zoals een combinatie van onder meer een geluidswal, verhoogd fietspad en stil asfalt. Dit uitwerkt onder onmiddellijk opnieuw op pakken burgerparticipatie, waar ze de mond van vol heeft en dus nu de deur dicht gegooit is. En voor oktober van dit jaar een uitvoeringsplan aan uw commissie presenteert. Geachte commissie, wij vertrouwen erop dat u de geluidsoverlast van de Klapwijkseweg daadkrachtig oppakt. Als omwonenden zullen wij ons uiterste best blijven doen om voortvarend met het college samen te werken en met u. Namens 300 huishoudens dank ik uw hartelijk voor uw interesse en voor uw steun. Dank u wel.

De voorzitter: Blijft u staan. Even voor de techniek: u heeft allemaal een kaartje gekregen, doe dat in het apparaat. Als u wilt spreken, kunt u zich melden via het systeem. Dan kan ik zien wie zich aangemeld heeft, dan kan ik u vrij geven.

De heer Van Harn, CDA: Dank u wel, meneer Van Berkel, voor het inspreken. We hebben elkaar eerder ontmoet op locatie. Kunt u misschien een paar voorbeelden geven hoe u het ervaart in de privésfeer? Wat zijn uw ervaringen met deze geluidsoverlast? De heer Van Berkel: We kunnen niet met het raam open slapen. Op de Klapwijkse Pier is airco verboden. De middenwoningen kunnen helemaal niets open zetten. Er zijn burens verhuisd. Ik neem aan dat als het tij niet keert het de woningen minder waard maakt, dat is toch wel een heel bijzonder geval, bij de Klapwijkse Pieren en Klapwijkse Eilanden is dat expliciet het geval. Thuiswerken is ook een mooi voorbeeld, dat is voor veel mensen moeilijk, terwijl je er toch aan moet om een beetje mee te doen.

De heer Muis, D66: Dank voor uw inspraak, meneer Van Berkel. Ik heb 2 vragen. U geeft aan, dat één van de maatregelen stil asfalt zou kunnen zijn. Dat gaat, als het goed is, uitgevoerd worden bij het groot onderhoud. Wat gaat dat opleveren aan geluidsreductie? Weet u dat? Waarom is de communicatie met de gemeente gestopt? De heer Van Berkel: Ik kan voorlezen wat de argumenten van het college zijn. We hebben ze verspreid onder de raadsleden. We hebben het idee, dat men er onvoldoende aan toekomt, maar we hebben zelfs het gevoel dat het een soort geen zin is. Men heeft geen zin om met ons verder te praten, dat is het gevoel dat wij eraan over houden. Terug naar de eerste vraag. 2025 stil asfalt is te

laat, maar dat asfalt gaat meerdere decibellen opleveren. Een decibel is logaritmisch, dus dat tikt aan. Bovendien zijn ervaringen van omwonenden van de N209, waar het is aangelegd, zeer positief. Het technische antwoord is: decibellen, meervoud. Het belevingsantwoord is: stilte. Als u langs een weg gaat staan met stil asfalt en de weg gaat over naar niet stil asfalt, dan zult u het ervaren, dat is een zeer heftig verschil. De heer Muis: Goed te horen, dat het dan echt substantieel iets oplevert. Daarmee zou u al een aardig eind geholpen zijn als het uitgevoerd wordt met stil asfalt. Dat was eigenlijk de vraag. De heer Van Berkel: Jazeker, daar zouden we zeer blij mee zijn. We hebben ook het idee dat het makkelijk uitgevoerd kan worden, maar we willen niet op de stoel van de ambtenaar gaan zitten om te denken wat goed is en wat kan. We hebben daar zeker ideeën over, maar stil asfalt lijkt ons het meest snel te kunnen worden aangelegd. De top laag van de weg kan je zomaar vervangen. Het had in 2014 al vervangen moeten worden, wat niet gebeurd is. Het had in 2020 opnieuw aandacht moeten krijgen en dat is ook niet gebeurd. Dus daar zouden we heel blij mee zijn.

De heer Crielaard, L3B: Dank u wel voor uw inspraak. Ik had nog even een vraag. Ik begrijp dat vanaf juli 2020 de gemeente verantwoordelijk is voor deze weg. Ik was even benieuwd, heeft u daarvoor ook contact gehad met de provincie? Mocht dat contact hebben plaats gevonden, hoe heeft u dat ervaren? De heer Van Berkel: Ik spreek in de wij-vorm namens alle omwonenden. De omwonenden van met name de Klapwijkse Eilanden zijn sinds eind jaren '10, nee, het jaar nul heet het dan, toen hebben ze bij de provincie melding gemaakt. De gemeente heeft aangegeven, dat deze meldingen niet zijn overgedragen bij de overdracht. Dat is het antwoord op onze vraag. Wij hebben ons tot de gemeente gewend, want de gemeente is verantwoordelijk voor het handhaven van de wet milieubeheer, dus ze hebben ook niet helemaal ingezien waarom het noodzakelijk was.

De heer Ruijtenberg, GL: Welkom meneer Van Berkel. Ik heb 2 hele korte vragen. Ten eerste: heeft het college een onderbouwing gegeven waarom ze u hebben doorverwezen naar de WOB? Of was het heel kort: ga maar naar de WOB? En ten tweede, u heeft het over reductie in aantallen decibellen. Heeft u ook een indicatie hoeveel die reductie dan is? De heer Van Berkel: De eerste vraag ging over de WOB. Wij hebben twee keer een verwijzing naar de WOB gehad. Eén keer ging over de financiële situatie van de weg, dat is kennelijk een dicht boek. Wij hebben in de Heraut in 2020 kunnen lezen dat de wethouder heeft aangegeven dat er een miljoen euro was meegekomen met onderhoud voor 10 jaar. Een miljoen euro voor onderhoud inclusief groot onderhoud, inclusief de uitvoering van aanwijzingen van gevoegd gezag, dat gaat niet passen, dus daar zijn we naar de WOB verwezen. De tweede keer naar de WOB was minder helder voor ons, we zijn zomaar naar de WOB verwezen. Uw andere vraag ging over de decibellen. Het is nu 62-65 decibel. Wij denken uit stukken te kunnen halen, maar wij zijn geen geluidsexperts, dit heeft ook niemand ons kunnen helder maken, dat met een geluidswal, bijvoorbeeld een verhoogd fietspad, het fietspad ligt behoorlijk vrij langs de Klapwijkseweg, daarmee kan ook de dijk op hoogte worden gebracht conform de keur van het waterschap, dus misschien hoeft de weg niet omhoog. Een geluidswal in combinatie met stil asfalt, in onze beleving moet dat 5 tot hopelijk 10 decibel kunnen schelen, dat is bijzonder veel.

De heer De Graaf, VVD: Dank u wel, meneer Van Berkel, voor uw inspraak. Ik heb een vraag. U spreekt heel nadrukkelijk namens wij, dat blijkt ook uit uw inspraak. De weg is grofweg te verdelen in 3 delen: eilanden, pier en het deel waar u zelf woont. Voor de delen eilanden en pieren gaat het over oude afspraken die gemaakt zijn, toezeggingen die gedaan zijn, waar mensen zich op kunnen beroepen in het hele dossier. Geldt dat voor uzelf ook? Is er een bepaald wettelijk kader of afspraken met bewoners uit uw rijtje langs dat deel van de weg, waar u aanspraak op kunt maken? Kunt u nog iets zeggen over uw eigen persoonlijke situatie? De heer Van Berkel: Waar je daar aanspraak op maakt, is deels dat er zorgplicht is bij de overheid. Het is een drukker wordende weg, de gemeente is uitgebreid. Ik ben geen jurist, dus ik kan het moeilijk nagaan. We hebben het wel aan de bestuursrechter voorgelegd, die is nu aan het kijken. Hij heeft het in 3 stukken gedeeld. Wat hij denkt te zien, is dat er weldegelijk sprake is van zorgplicht vanuit de gemeente. De gemeente heeft sinds het begin van deze eeuw aan zien komen wat er allemaal gebouwd is, heeft geen plan ontwikkeld op dit punt. Daarmee gaat eigenlijk de stelling mank, dat er niets hoeft te gebeuren. De gemeente is geïnformeerd door DCMR, dat zijn ook geen juristen op dit punt, dus wij twifelen eraan. Verplichtingen uit het verleden, beloften, het zijn aanwijzingen van gevoegd gezag, dat is wat anders dan een belofte, die zijn niet genoemd, dus wij twifelen terdege aan de adviezen die gegeven zijn op dit punt.

Inspreker 2:

De heer Van den Oever: Allereerst wil ik u van harte feliciteren met de benoeming en voor sommigen herbenoeming als raadslid, duo-raadslid en lid van deze commissie. Wij wensen u veel succes de komende vier jaar. Als bewonerscommissie Edelsteenbuurt hadden wij graag op een andere manier kennis met u gemaakt in deze nieuwe samenstelling en u vanuit onze visie bijgepraat over de ontwikkelingen in het proces Driehoek Noordpolder. Maar zoals vaker in dit dossier Driehoek Noordpolder

worden wij ingehaald door de realiteit, die ons ook nu noodzaakt om op dit moment in te spreken. Het is nog niet zo lang geleden dat we hier stonden om in te spreken in de raad ter ondersteuning van het door D66, GroenLinks en CDA ingediende amendement. Dat amendement betrof de Omgevingsvisie 1.0 en stelde voor om de bestemming agrarisch en groen te handhaven voor de Driehoek Noordpolder. Het amendement haalde het helaas niet. De meerderheid van de raad was van mening dat betrouwbaarheid naar de burger topprioriteit was. Met het nemen van een besluit in een procedure, waarin dit besluit formeel niet thuishoorde, zou men geen betrouwbare overheid zijn. En in de aanloop naar de verkiezingen vond men het belangrijk om te benadrukken dat men toch vooral die betrouwbare overheid wilde zijn. Dat was wel een klap in ons gezicht. Want hoe betrouwbaar heeft de gemeente zich getoond naar de bewoners van de Edelsteenbuurt? Formeel staat het proces sinds medio 2021 op pauze en toch gebeurt er van alles. Het lijkt wel of betrouwbaarheid naar de burgers niet zo zwaarwegend is als het gaat om de bewoners van de Edelsteenbuurt. En nu zijn we op een heel uitgekiend moment geconfronteerd met de voorlopige aanwijzing door de provincie. Weer een klap in ons gezicht, maar eigenlijk ook in dat van de raad die hiermee de regie dreigt te verliezen over het dossier Driehoek Noordpolder. Per brief hebben wij hierop al gereageerd naar zowel de oude raad als de nieuwe raad en het college. Ik hoop dat u deze brieven via de griffie hebt mogen ontvangen. Voor de zekerheid zijn deze brieven nogmaals als bijlage bij deze tekst toegevoegd. Het mag duidelijk zijn wat de boodschap van beide brieven was. Het was een oproep aan het college en de raad om voor 25 april een zienswijze in te dienen bij Gedeputeerde Staten van de provincie met het verzoek om de voorlopige aanwijzing in te trekken en het democratisch proces in de gemeente de uitkomst van het proces Driehoek Noordpolder te laten bepalen. Het antwoord dat wij van het college hebben gekregen is bij u ook bekend. Demissionair wethouder Arends schrijft: we laten het indienen van een zienswijze over aan het nieuwe college. Maar wanneer is dat nieuwe college er? En is er dan voldoende tijd voor het nieuwe college om voor 25 april aanstaande een weloverwogen zienswijze in te dienen? En de eerstvolgende reguliere raadsvergadering is pas op 12 mei. Daarom hebben wij gemeend om ook vanavond uw aandacht hiervoor te vragen. Toon u ook nu een betrouwbare overheid naar de bewoners van de Edelsteenbuurt en laat niet toe dat de provincie de regie overneemt over de bestemming van de Driehoek Noordpolder. Door D66 en Leefbaar 3B is dit punt geagendeerd voor vanavond. We vragen aan de overige fracties om hiervoor ook hun brede steun uit te spreken. Als de regie over de Driehoek Noordpolder weer terug is waar die hoort, bij de raad van de gemeente Lansingerland, dan gaan wij graag in gesprek met alle fracties om onze visie op de bestemming van de Driehoek en de ontsluitingsproblematiek toe te lichten. Het lijkt ons goed dat u naast het geluid van de projectontwikkelaars, ook het geluid van omwonenden te horen krijgt. Pas dan is een afweging van belangen mogelijk. Wij nodigen u daartoe van harte uit. Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Uw toelichting is helder, dank voor uw inspraak.

3. Vaststelling verslag vorige vergadering d.d. 8 februari en 14 februari 2022

De voorzitter: Ik kijk even naar rechts. Op- of aanmerkingen? Nee. Bij deze zijn die vastgesteld.

4. Vaststelling agenda en inventarisatie rondvragen

De voorzitter: Daar nog op- of aanmerkingen over? Nee, ook niet.

Inventarisatie rondvraag:

De heer Jumelet, WIJ: Ik heb een drietal vragen ingediend. Het gaat over de riolering en waterafvoer in de Julianalaan, het gaat over de bloembakken parkeerplaatsen Kerkstraat in Bergschenhoek en het gaat over de afsluiting van de Hoeksekade, ook in Bergschenhoek.

De heer Blonk, L3B: Ik heb 1 vraag en die gaat over de motie 2022-05, second opinion ontsluiting woningbouwlocatie Merenweg. Deze motie is aangenomen, de stand van zaken.

De heer Toussaint, VVD: Ik heb 4 vragen ingediend, die gaan over Berkel en Rodenrijs, waar onlangs op 5 april een aantal borden is vervangen.

Mevrouw Boonstra, WIJ: Ik had er één ingediend over de bushaltes, die zijn komen te vervallen op de Jan van der Heydenstraat in Bleiswijk.

De voorzitter: Ik zal u voor het vervolg even melden, dat in het kader van het reglement van orde, u wordt geacht dat goed gelezen te hebben, dat we in het vervolg bij de rondvraag even kritisch gaan kijken of het spoedeisend dan wel urgent is. Als het op een andere manier gevraagd kan worden, dan zullen we daar even goed naar kijken. We zijn er altijd vrij soepel in geweest, maar we gaan het reglement van orde volgen. Ze worden allemaal vanavond behandeld, maar ik let er wel op.

5. Bespreekpunten:

5.a Geluidshinder Klapwijkseweg Berkel en Rodenrijs

De voorzitter: D66 en WIJ hebben een bespreekpunt ingediend.

De heer Muis, D66: Beste raadsleden, collega raadsleden, commissieleden, bekende en nieuwe in de commissie ruimte. Dit is mijn laatste keer in de commissie ruimte. Ik had dit bespreekpunt al in de vorige raad aangekondigd. Ook het volgende onderwerp op de agenda gaat mij aan het hart, maar vanaf donderdag zit ik verder in de commissie samenleving. Daar zullen sommigen blij mee zijn en anderen misschien minder. De afgelopen periode ging heel veel goed, maar niet altijd ging alles goed in de participatie rond ruimtelijke projecten en dat is niet vreemd, want het is niet eenvoudig om alle belangen te wegen en iedereen een plek te geven in een proces. De duidingsbijeenkomst na de verkiezing stemden mij echter wel positief. Iedereen had het over een andere bestuurscultuur, inwoners betrekken, goede participatie en communicatie. Ik verwacht en hoop daarom dat we samen echt goed na zullen gaan denken over de manier waarop we in contact willen komen met inwoners, hoe we vroegtijdig gebruik maken van hun kennis en kunde en echt luisteren naar hun noden en wensen. Dat betekent wat ons betreft niet dat we aan alle wensen van mensen tegemoet hoeven te komen of dat we die kunnen vervullen. We hebben geen onbeperkte middelen en ook niet onbeperkte capaciteit. Maar het betekent natuurlijk wel dat je het gesprek aangaat met inwoners over hun zorgen, opties verkennen, ideeën op doen, uitleggen wat wel en niet kan, de raad daarover informeren, zodat ook zij kunnen wegen en beslissen ook al is dat pas in 2024. Jan Jumelet en ik hebben samen dit bespreekstuk neergelegd. Zoals u heeft gelezen gaat het om de geluidshinder, dat is ook toegelicht, die al jaren wordt ervaren voor heel veel huishoudens aan de Klapwijkseweg. Wij hebben er technische vragen over gesteld en WIJ schriftelijke vragen. Als je de inspraak en alle stukken afpelt, dan gaat het volgens ons in de kern over 2 zaken. Aan de ene kant gaat het om de wil om te verkennen of er naast groot onderhoud aan de weg andere maatregelen mogelijk zijn om geluid te reduceren. En aan de andere kant gaat het om de wijze waarop bewoners betrokken willen worden en of wij ze willen horen en tegemoet willen treden. Bewoners die vanuit hun kant al jaren proberen op een constructieve manier met de gemeente in gesprek te komen. In de oplegger hebben we een aantal vragen geformuleerd om met elkaar gericht discussie te voeren. Die ga ik niet herhalen, want die heeft iedereen gelezen. Tot slot. Jan en ik zouden graag zien dat het college of de ambtelijke organisatie in gesprek gaat en blijft met de vertegenwoordiging van deze huishoudens, luistert naar hun ideeën, deskundig advies inwint en een schets maakt van mogelijke oplossingen om geluid te reduceren al dan niet in combinatie met de uitvoering van het groot onderhoud. Deze gezamenlijke aanpak kan leiden tot een plan, waar wij als commissie over kunnen spreken en op basis waarvan we keuzes kunnen maken om iets wel of niet te doen. We horen graag wat het advies van de commissie is. Dank u wel.

De heer Jumelet, WIJ: De heer Muis heeft uitstekend verwoord hetgeen wij als gezamenlijke partijen in dit bespreekstuk hebben neergelegd. Ik wil er nog wel het volgende aan toevoegen. Als we kijken naar het onderzoek van DCMR en de ervaren overlast bij de bewoners moeten we ons niet verliezen in de discussie over het probleem als zodanig. Maar de vraag: hoe gaan we dit probleem nou oplossen? Binnen de mogelijkheden die we hebben als gemeente, maar ook vanuit het idee om bewoners perspectief te geven en hen niet in het ongewisse te laten hoe je dit nou tot een goed einde gaat brengen, want ik ben er heilig van overtuigd dat wij met zijn allen graag dit probleem willen oplossen, maar de vraag is hoe we het gaan oplossen. Daar zijn natuurlijk, dat weten we, ook beperkingen, maar wellicht liggen er ook kansen. Ik ben erg benieuwd hoe de commissie kijkt naar dit vraagstuk aan de hand van de vragen die D66 en WIJ gesteld hebben. We willen graag ophalen hoe u hier tegenaan kijkt. Dan kunnen we straks kijken hoe we hiermee verder gaan. Dank u wel.

De heer Crielaard, L3B: Een debuut in de commissie ruimte, voor mij de eerste keer. Ik kan meneer Muis meedelen dat de commissie samenleving een ontzettend leuke commissie is, ik wens hem er veel plezier in. Even heel praktisch, ik denk dat ik me beperk tot de vragen, die de indieners van dit bespreekpunt stellen aan de commissie. De eerste vraag vind ik lastig: hoe kwalificeren we dat in de afgelopen decennia niet is gehandhaafd of beleid is opgesteld? Ik stelde net ook een vraag aan de spreker: hoe zit het nou met die provincie? Die vraag zou ik graag willen doorgeleiden naar het college: wanneer lag nou waar welke verantwoordelijkheid? Dat wordt mij niet duidelijk. Ik las in de antwoorden: vanaf juli 2020 is de gemeente beheerder en daarmee verantwoordelijk. Dan ga ik ervan uit: voor die tijd was de provincie verantwoordelijk voor aanpassingen aan die weg. Misschien ligt het anders en is het mijn onervarenheid in de commissie ruimte, maar ik geleid deze vraag even door naar het college. Dan vraag 2: welke passende maatregelen kunnen er getroffen worden vanuit onze zorgplicht als gemeente? Daar hang ik vooral aan het woordje passend. Ik vraag me af: wat is er nog mogelijk? De spreker had het over een verhoging van het fietspad. Ik vraag me af: is dat ook mogelijk? Je zit met een hoogheemraad. Die vraag zou ik graag aan het college willen stellen: kan dat? Het is fijn om te lezen dat er kleine verkeerskundige

maatregelen zijn getroffen zoals (...) en displays. Ik ben benieuwd of er nog andere verkeerskundige maatregelen denkbaar zijn. Ik begrijp, dat infrastructurele aanpassingen lastig zijn en dat dat met het groot onderhoud komt. Als er verkeerskundig nog iets kan, zou dat mooi zijn, want daar zijn inwoners goed mee geholpen. Dan de derde vraag, over het gezamenlijke proces. Ik denk dat daar echt de kern ligt. Burgerparticipatie is voor L3B ontzettend belangrijk. Ik vind het ontzettend vervelend om te horen, dat inwoners zich niet serieus genomen voelen. Wij spreken onze steun uit voor de dialoog. We hopen dat het gesprek op gang komt en op gang blijft en dat het hele traject van burgerparticipatie doorlopen wordt. Dat je in aanloop naar de uitvoering inwoners meeneemt: hoever staan we in het proces, waar zijn we nu met de plannen? Dat dat goed duidelijk naar de inwoners gecommuniceerd wordt. Dat het onacceptabel lang duurt, we begrijpen de frustraties van de inwoners, maar we begrijpen ook dat groot onderhoud ingewikkeld is, om dat naar voren te schuiven, want je zit met personele capaciteit en dan komen misschien andere projecten in gevaar. Maar zoals ik ook al aangaf in antwoord op vraag 2: binnen hetgeen passend is kijken wat er wel kan. U vraagt ook naar advies van een geschikt expert. Dan ben ik toch erg benieuwd of de indieners van het bespreekpunt in de tweede termijn kunnen beantwoorden wat zo'n expert moet opleveren. Ik mis nog even, met de kennis die we hebben, ook de afhankelijkheid van het hoogheemraadschap en de personele capaciteit, wat kan een expert dan nog aan nieuwe informatie voorzien? De zesde vraag heb ik ook al beantwoord: welke maatregelen kunnen nog uitgevoerd worden. Als er nog verkeerskundige maatregelen mogelijk zijn om inwoners te helpen, dat zou alleen maar mooi zijn. Dank u wel.

De heer Van Harn, CDA: Dank aan de heer Muis en de heer Jumelet voor het inbrengen van dit bespreekpunt. 9 februari j.l. heb ik samen met de fractiegenoten een bezoek gebracht aan Taco van Berkel en andere omwonenden bij de Klapwijkseweg. Het was een regenachtige avond en we hebben ons ter plekke kunnen vergewissen van de geluidsoverlast die deze Klapwijkseweg ter hoogte van de weidebloembuurt veroorzaakt. Ik moet u bekennen: ik ben daar erg van geschrokken. Het was haast onmogelijk om met elkaar een gesprek in de tuin van de familie Van Berkel te voeren. In de correspondentie die ik onder ogen heb gekregen, het werd ook al gezegd door de heer Van Berkel in zijn inspraak, loopt het niet lekker tussen de gemeente en omwonenden. Correspondentie ging stroef, moeizaam en het heeft zelfs geleid tot het stil leggen van het dossier door de gemeente. Mijn vraag aan de wethouder: waarom, waarom stil leggen? Heeft dat te maken met een nieuw college? Of is er een andere oorzaak of reden? Een feit is wel dat de gemeente geluidniveaus door DCMR zowel bij de Klapwijkse Eilanden als bij de Weidebloembuurt slecht zijn. Dat kan de wethouder toch niet ontkennen? Maar de wethouder verschuilt zich een beetje achter de wet geluidhinder art.83.2. Maar volgens mij gaat dat vooral over nog te bouwen woningen en bij de Weidebloemtunnel gaat het over bestaande woningen. Wat mij opviel, een stukje geschiedenis, in aanloop naar de overdracht van de Klapwijkseweg lezen we het volgende. De Klapwijkseweg is thans een provinciale weg. In 2014, 2014, moet de weg in het kader van groot onderhoud door de provincie Zuid-Holland worden opgeknapt. De gemeente is in vergevorderd stadium in onderhandeling met de provincie Zuid-Holland over het aanleggen van stil asfalt op de Klapwijkseweg. In 2015 kan de weg met stil asfalt worden overgedragen aan de gemeente. Tot zover dit citaat. Het probleem is duidelijk: al sinds 2015 en ver daarvoor. Maar nu de oplossing. Het CDA heeft in haar verkiezingsprogramma opgenomen dat er stil asfalt moet komen voor alle ontsluitingswegen, dus ook op de Klapwijkseweg. Wij zijn hier duidelijk in. Ik wil nu ingaan op de vragen die gesteld zijn bij het bespreekpunt. De voorzitter: Houd u de tijd in de gaten? De heer Van Harn: Ja, u ook? Antwoord op de eerste vraag. Waarom heeft het college zich niet eerder ingespannen om budget te creëren middels bijvoorbeeld het MIP, middellange investeringsplanning, om veel eerder dan nu genoemd stil asfalt te kunnen leggen op de Klapwijkseweg? Antwoord op vraag 2. De geluidskwaliteit aan de Klapwijkseweg is slecht. Ook al zou er dan van rechtswege geen maatregelen genomen moeten worden, volgens de regeltjes, dan zou je toch vanuit zorgplicht naar de omwonenden in actie moeten komen? Antwoord 3. Waarom zou je de omwonenden van de Klapwijkseweg er niet bij betrekken? Maak gebruik van beginspraak en van ideeën die bij omwonenden leven om zo versneld een oplossing of oplossingen te creëren. En ik vraag me echt af of de wethouder weleens ter plekke is geweest om zich van het geluidsprobleem op de hoogte te stellen. Want waarom de oplossing nog verder naar voren schuiven, terwijl het probleem al meer dan 10 jaar bestaat en nog steeds niet is opgelost? Ik vind het een goed idee om er een professionele partij bij te halen voor een advies gericht op het treffen van maatregelen voor de korte termijn, met name rondom de Weidebloemtunnel waar laagbouw aan de orde is. Dat is toch iets anders dan de hoogbouw verderop. Tot slot zou ik zeggen: college, kom op korte termijn met een concreet en doordacht voorstel om deze geluidshinder aan te pakken en luister naar uw burgers. Dank u wel.

De heer De Graaf, VVD: Laat ik beginnen met te zeggen, dat wij ook teleurgesteld zijn over hoe het proces nu loopt. We hebben het met elkaar hier in dit huis regelmatig over burgerparticipatie, ook de verschillende initiatieven daartoe ondernomen de afgelopen jaren. Het is jammer te constateren dat het proces nu loopt zoals het loopt. Ik heb er nog geen oordeel over hoe dat precies komt, maar het is wel

een teleurstelling dat het nu zo gaat. We zijn het natuurlijk eens met de inleiding van meneer Muis, het proces moet gewoon goed lopen. De uitkomst kan er weleens toe leiden dat we niet alles kunnen doen en toezeggen en realiseren wat mensen in de gemeente willen, maar desalniettemin moeten we het proces goed lopen en moet de dialoog open blijven tussen de gemeente en de burger. Dan het bespreekpunt zoals het is ingediend door D66 en WIJ. Er staat een aantal vragen in. Het eerste wat in ons opkwam toen we de vragen lazen was: zitten we niet teveel als raad, als we hier punt voor punt doorheen gaan, op de stoel van het college. Er is een aantal heel inhoudelijke vragen. We moeten natuurlijk als raad kaders stellen en controleren, maar niet instrueren naar het college toe. Het college moet eigen vrijheid en ruimte in houden. De eerste vraag is wel een interessante. Wij zijn een partij die altijd hamert op: afspraak is afspraak. Maar het is wel goed om nu met elkaar vast te stellen wat nou de afspraken zijn. Hoe liggen de feiten nou feitelijk in dit dossier? We merken dat daar de meningen nog wel wat over verschillen. Bij de inspraak en ook bij de bijlage achter het bespreekstuk wordt meer dan de suggestie gewekt dat in het verleden bij de bouw van met name de eilanden en de pieren wel concrete afspraken of aanleiding of welke woorden we daaraan geven, maar wel vrij harde afspraken over gemaakt zijn. En de vraag wat de status van die afspraken is. De gemeente is nu beheerder van de weg. In onze optiek is het als de gemeente een weg overneemt, dat je niet alleen een plak asfalt overneemt maar ook alle voorwaarden, afspraken en alles wat eraan vast kleeft, zoals je bij een bedrijfsovername ook doet. Het lijkt wel, dat hoor ik bevestigd in de beantwoording door het college van vraag 8 van WIJ, waarin het college stelt dat er in de huidige situatie voor de gemeente geen verplichtingen zijn om maatregelen te nemen. Dat betekent dus dat er kennelijk verschillende beelden zijn over wat concreet die aanwijzingen in het verleden hebben ingehouden en wat de waarde daarvan is. We zouden die vraag kunnen doorgeleiden naar het college: erkent en herkent het college de afspraken die in het verleden gemaakt zijn, inclusief de zorgplicht die in generieke zin geldt. Als het college al niet begint met het erkennen van die afspraken en zorgplicht, dan is beantwoording van verdere vragen op dit moment nog even te opportuun. Dank u wel.

Mevrouw Maasland, CU: Allereerst dank aan de fracties van D66 en WIJ voor het terecht agenderen van dit bespreekpunt. Op basis van de gedeelde stukken is onze indruk over de gang van zaken m.b.t. de Klapwijkseweg niet positief. Juist nu we het zo met elkaar eens lijken te zijn, dat we stappen moeten zetten op het gebied van participatie en betrouwbaar zijn als overheid vinden we het belangrijk dat deze situatie goed opgepakt en waar nodig hersteld wordt. Graag geven we de wethouder wel de gelegenheid om e.e.a. vanuit het perspectief van het college toe te lichten. We kunnen goed begrijpen dat bewoners zich niet gehoord voelen. Afspraken vanuit het verleden zijn niet nagekomen en de communicatie is op zijn zachtst gezegd gebrekkig. Het bevorderen van een gezonde en veilige leefomgeving is voor onze fractie een belangrijk speerpunt. Structurele geluidshinder is slecht voor de gezondheid en kan zelfs blijvende schade aanrichten. We hebben nu de mogelijkheid om als gemeente in te grijpen, wij vinden dan ook dat de gemeente nu verantwoordelijkheid moet nemen en maatregelen moet treffen tegen de geluidshinder die al te lang duurt. We onderschrijven dat het niet ideaal is om kostbare tijdelijke maatregelen te treffen, terwijl binnen enkele jaren grootschalig onderhoud wordt uitgevoerd. Het is wat ons betreft echter ook onverantwoord om deze situatie tot die tijd onveranderd te laten. Het geluidsprobleem moet aangepakt worden en de dB's moeten zo snel mogelijk omlaag. We roepen het college daarom op te onderzoeken of de integrale aanpak van de Klapwijkseweg naar voren geschoven kan worden, zodat er op korte termijn al mee gestart wordt. Deze integrale aanpak betekent wat ons betreft ook, dat er een gezamenlijk proces gestart wordt, waarin de inbreng van de bewoners al aan de voorkant opgehaald wordt. Bewoners worden dus niet pas betrokken als de onderwerpen al op tafel liggen, maar nemen actief deel aan de informatiefase. In de aanpak zien we graag dat experts op basis van o.a. de input van bewoners een advies opstellen voor de aanpak van de Klapwijkseweg. Het zou goed zijn om dit in de commissie te bespreken. Om de laatste vraag te beantwoorden, zien ook wij graag op korte termijn een plan van het college om passende maatregelen nog in 2022 uit te voeren. Als het niet mogelijk is de gehele aanpak van de Klapwijkseweg naar voren te schuiven, horen we graag welke tijdelijke oplossingen, zoals het plaatsen van heggen, wel effectief en haalbaar zijn. Tenslotte zouden we de wethouder willen vragen hoe hij zelf tegen deze situatie aankijkt en waarom de gemeente zich zo afwachtend lijkt op te stellen. Dank u wel.

De heer Ruijtenberg, GL: Ik wil ook, net als mevrouw Maasland, de fracties van D66 en WIJ danken voor het agenderen van dit bespreekpunt. We spreken op het eerste gezicht over geluidshinder en het gaat natuurlijk wel over geluidshinder, daar zijn de burgers bij gebaat als dat verholpen wordt. Maar nog belangrijker gaat ook dit bespreekpunt weer over het falen van burgerparticipatie. Ik begrijp dat de heer Fortuyn dat heel erg grappig vindt. Burgerparticipatie is niet iets waarvan je zegt: we geven burgers altijd maar gelijk. Dat kan namelijk niet. Burgerparticipatie is wel, dat je goed omgaat met bewoners, dat je hun zorgen en klachten serieus neemt. Dat doe je niet door twee keer te verwijzen naar de WOB. Eén keer met een onderbouwing, de tweede keer door aan te geven: ga daar maar je informatie vandaan halen. Je doet dat op een zorgvuldige manier, een manier die net is. Ik vind het goed om te horen, dat

de op één na grootste partij in dit huis heeft aangegeven, dat voor hen burgerparticipatie belangrijk is. Echter, hun wethouder die verantwoordelijk is voor dit dossier en die zich ook in de verkiezingscampagne behoorlijk druk heeft gemaakt voor burgerparticipatie faalt hier jammerlijk. Het is de zoveelste keer dat dit college, het vorige college dat nu nog in touw is, faalt op burgerparticipatie. Op de één of andere manier komt het er maar niet goed in, dat we het doen voor die 65.000 inwoners, niet ter meerdere eer en glorie van onszelf. Soms gaat het goed, maar veel vaker gaat het fout. Dit is nu ook weer voorbeeld waar het fout gaat. Ik heb heel veel hoop dat het nieuwe college, dat aantreedt, met daarin meerdere partijen die aangegeven hebben dat ze burgerparticipatie belangrijk vinden, dit nu echt een keer serieus neemt, echt een keer gaan praten met mensen. Niet alleen maar omdat het moet, maar omdat je het echt wilt, omdat je echt iets wilt veranderen voor de mensen. Dan de antwoorden op de vragen die gesteld zijn, die 6 vragen. Hoe kwalificeren we dat er de afgelopen decennia niet is gehandhaafd? Ja, dat is natuurlijk gewoon slecht. Dat had gedaan moeten worden. Het is ook een kleine moeite om daar te handhaven. Dat je het negeert is ronduit onbevredigend. Vinden we dat de gemeente zo spoedig mogelijk aan genoemde voorwaarden dient te voldoen? Ja. Wij vinden dat de gemeente daar echt heel snel aan moet voldoen en zelfs voorrang moet geven t.o.v. een hoop andere dingen die men wil en dat men niet moet wachten tot 2025, wat nog helemaal geen harde datum is, zo begrijpen we. En ook niet moet wachten tot 2030, wat ook nog geen harde datum is. Maar sneller en eerder in ieder geval met een plan van aanpak moet komen, dat we uit kunnen voeren. Als blijkt dat dingen niet kunnen, dat er dan ook helderheid gegeven wordt, dat het inderdaad helaas niet kan, maar geef in ieder geval die duidelijkheid. Dat we een gezamenlijk proces willen met de bewoners, ja, dat lijkt me vrij duidelijk. Dat is namelijk de essentie van burgerparticipatie. Het duurt lang. Sommigen zijn al meer dan 10 jaar bezig. In 2014 was men ook al bezig. Het grappige van het nieuwe elan van het CDA is dat men nu oproept dat de wethouder daar investeringen had moeten doen om deze weg aan te pakken. Het CDA heeft de afgelopen 8 jaar gewoon in het college gezeten met daarbij o.a. een wethouder financiën. Als men dit echt had gewild en niet dat men nu pas tot deze ontdekking is gekomen, had men er de afgelopen 8 jaar al iets meer aan kunnen doen. Advies van een geschikt expert lijkt me inderdaad geen overbodige situatie, ook om hierbij te kijken. Een plan voorleggen op basis waarvan korte termijn passende maatregelen genomen kunnen worden? Ja, dat kan. Een korte termijn beschouwen wij niet als uiterlijk eind 2022. Korte termijn is voor ons echt eerder. Dank u wel.

Mevrouw Biharie, PvdA: Het is mijn eerste commissievergadering, ik neem Valmir Xhemaili waar. Ik heet alle aanwezigen en met name de sprekers welkom. Ik waardeer het heel erg, dat ze hier aanwezig zijn om hun verhaal toe te lichten. Ik heb me in het stuk verdiept, alle correspondentie, en ik heb goed geluisterd naar alle partijen, hun deelname hierin. Allereerst wil ik zeggen, dat het goed is dat de fracties WIJ en D66 dit punt op de agenda hebben geagendeerd. Daarnaast vind ik heel belangrijk, als ik geluisterd heb naar de heer Van Berkel, de spreker namens alle andere betrokken inwoners, dat het heel goed en belangrijk is dat constructief het gesprek weer gevoerd gaat worden vanuit de gemeente met de betrokken inwoners over dit thema. Daarnaast vind ik het belangrijk, dat de gemeente, de wethouder, de betrokkenen, het college, de verantwoordelijkheid neemt om serieus naar de inwoners te luisteren om hen weer het vertrouwen te geven, dat ze meetellen en dat hun belangen behartigd worden, ongeacht wat voor concrete oplossing we met zijn allen gaan bedenken en uitvoeren. Omdat iedereen al hun punten al hebben ingebracht, wil ik het kort houden en naar de vragen gaan. Punt 1. Ik betreur het dat er niet voldoende is geluisterd naar de betrokken inwoners en dat het zo lang heeft geduurd. Ik hoop dat daar vandaag een eind aan komt en dat per direct de draad wordt opgepakt. Punt 2. Mijn partij vindt 2025 acceptabel als er groot onderhoud zou komen, maar als het eerder kan dan staan wij daar als partij achter. Over burgerparticipatie: dat vinden wij heel belangrijk, want wij zitten hier voor onze bewoners als volksvertegenwoordigers, als afvaardiging. Daarnaast vind ik het belangrijk dat je goed in gesprek blijft met de betrokkenen. Dan punt 4. Zorgelijk dat het zo lang heeft geduurd. Het voorstel in het antwoord van het college is 2025. Ik wil benadrukken, waar kan, dit thema is nieuw voor mij, ik hoop voor de betrokken inwoners dat als het kan het versneld gaat worden met oplossingen waar zij mee geholpen kunnen worden. Punt 5. Als een expert nodig is om het proces te versnellen, dan staan wij als PvdA daar achter. Punt 6 tenslotte. Ik wil meegeven, dat we hopen dat er tijdelijke maatregelen komen op zeer korte termijn voor de grootste pijn voor alle betrokken inwoners en dat er vanuit het college een sterk plan komt voor groot onderhoud liefst eerder dan 2025. Dat was mijn bijdrage. Dank u wel.

De voorzitter: Ik heb de nodige items gehoord: verantwoordelijkheid, zijn er andere maatregelen mogelijk, hoe zit het met de zorgplicht, bent u zelf wel eens wezen kijken en luisteren, hoe zit het met feiten, hoe zit het met communicatie, niet onbelangrijk de burgerparticipatie, waarom bent u zo afwachtend geweest, komt er een plan voor passende maatregelen of is er tijdelijk nog iets te doen. Zomaar een paar items, misschien heeft u er wel meer genoteerd. Gaat uw gang.

Beantwoording college

Wethouder Fortuyn: Dank u wel allen voor dit agendapunt en ook de sprekers bedankt voor hun bijdrage hieraan. Ik wil een aantal dingen met u delen, voordat ik antwoord geef op uw vragen. Het beeld wordt geschilderd alsof deze wethouder niemand zijn woongenot zou gunnen, dan wel als hij in overlast zit daar niet op wil ingrijpen. Dat beeld is gewoon volstrekt verkeerd. Ik heb te maken met mijn taakuitvoering die ook door de raad hier is samengesteld. Dan kom ik op een paar zaken uit. Dit is wel een fundamentele discussie. We hebben het over de Klapwijkseweg, we hebben het over de Boterdorpseweg, we hebben het over geluidsoverlast, maar er is wel een fundamentele kwestie hier aan de orde. De eerste fundamentele kwestie die hier aan de orde is, dat ik onderken dat er in de buitenruimte sprake is van decibellen van 65 dB op de gevel gemeten. Daar zitten overigens wel verschillen tussen, tussen de tuinen en de Klapwijkse Pier, er zitten ook bouwverschillen tussen, in de tijd dat ze gebouwd zijn. Meneer Van Harn, als ik in de tuin sta, ik ben zelfs bij het tunneltje geweest bij meneer Van Berkel. Ik weet dat zijn tuin direct aan de Klapwijkseweg grenst. Dat geldt niet voor de Klapwijkse Pier of de tuinen. Wat hier aan de orde is, is dat er een meting is van 60-65 dB, ik weet niet of het 65 dB is, maar het zou vergelijkbaar kunnen zijn. Dat is in de wettelijke status, meneer Van Harn wees er ook al op, niet schadelijk voor de gezondheid. Het dwingt ook niet een overheid om in te grijpen om stevige maatregelen te nemen om deze dB's terug te brengen. Dit wil ik in algemene zin neerleggen. Ik ga het niet hebben over de huidige casus, maar het kan consequenties hebben voor veel meer wegen of toekomstige wegen binnen Lansingerland. Wat u feitelijk wilt doen is budget vrij maken, dat kan, voor bovenwettelijke maatregelen. Dat kan. Dat laat onverlet dat je natuurlijk gaat kijken, want er is een financiële component. Daar moeten we ons wel van bewust zijn. Het is geen onwil, maar het is een financiële component die je vrij wilt maken bij het herinrichten, groot onderhoud of eventueel reconstructie van wegen. Dat geldt hier precies hetzelfde. Er is een vraag gesteld over de geluidshinder door de CU en ook door anderen: waar wordt geluidshinder op gemeten. Er wordt een bouwbesluit afgegeven op de binnenwaarden. Met andere woorden: als een omgevingsgeluid een bepaald geluid produceert, dan moet in het bouwbesluit opgenomen worden dat de binnenruimte, die is wettelijk, aan bepaalde voorwaarden voldoet. Die kan je alleen maar invullen door dusdanig isolatiemateriaal aan te brengen of kopsen kanten van een pand zonder ramen of anderszins in te richten. Daarmee wordt op een X-moment in het bouwbesluit rekening mee gehouden. 214 is misschien een ander meetpunt dan 220 of 205. Daar is het bouwbesluit op afgegeven, daar wordt ook op getoetst. De buitenruimte kent geen, behalve extreme, normen om hier wat aan te doen. Dat laat onverlet, als bewoners op hun balkon zitten of in de tuin, dat ze last hebben van het wielcontact. U weet ook wel, dat de techniek zich ontwikkelt en dat er steeds minder fossiele brandstof sturende voertuigen krijgen, dat de techniek steeds meer op elektra overgaat en steeds stiller gaat worden. Dat uiteindelijk het wielcontact feitelijk de ruis geeft wat hier aan de orde is. Dat gezegd hebbende, want ik wil daar wel even bij stilstaan, omdat dit vergaande consequenties heeft in de verdere uitrol van het beheer en onderhoud. Dat betekent dus dat u uw beleid aan moet passen, want we kunnen niet een individueel geval pakken en dan geen gelijke monniken gelijke kappen toepassen. Dat betekent dus, dat als de gemeenteraad, en u bent de baas, dit wil aanpassen dan betekent dat dat u bij een bepaald geluidsniveau bereid bent om investeringen toe te staan om de bovenwettelijke maatregelen, zoals bij de A16 ook gebeurd is, dit ook te voeren. Dit geef ik even als algemeen beeld mee, want er zitten heel veel nieuwe raadsleden bij, om hier wel even bij stil te staan. Meneer Muis: U heeft het over gelijke monniken gelijke kappen, maar niet elke weg waar geluidsoverlast is, is een weg die overgenomen is van de provincie, waar wel of geen afspraken aan gekoppeld zitten. Ik ben het met u eens, dat we heel goed uit moeten kijken voor precedentwerking, maar dit is ook niet zomaar een willekeurige weg. Of ziet u dat anders? Wethouder Fortuyn: Die weg is in drieën geknipt, want er is maar een klein stukje van de Klapwijkseweg overgenomen van de provincie, dan praten we over de Tuinen. Gaan we dan knippen? Ik ga verder met mijn verhaal. De heer Jumelet: De vraag is ook wel een beetje, u geeft aan bovenwettelijke maatregelen, wellicht is het goed om even voor het beeld van de commissie: wat verstaat u onder bovenwettelijk, als je naar de maatregelen kijkt van de Klapwijkseweg, zoals die nu continu aan de orde zijn van stil asfalt tot en met een verhoogd fietspad. Wat is nu bovenwettelijk en wat is nu wettelijk? Wethouder Fortuyn: Bovenwettelijk is als er een grensoverschrijding die de gezondheidsschade in het gedrang brengt. Dat is hier niet aan de orde. Dat is het bovenwettelijke. Daar is niets op tegen, als we daar voor kiezen, ik ben straks uitvoerend. Ik leg alleen maar even in algemene zin de consequentie uit als je dit doet. Als je dit doet, moet je ook gelijke monniken gelijke kappen doen. Dan weet ook de afdeling beheer waar ze zich aan te houden hebben, bij reconstructie dat er een geluidsmeting gedaan wordt en dat potentieel bovenwettelijke maatregelen, want dat heeft u dan besloten, op de investeringen komen die er dan zijn. De heer Jumelet: Ik zal mijn vraag anders formuleren. Het gebruik van stil asfalt, is dat dan bij groot onderhoud bovenwettelijk of is dat een normale beleidskeuze, die wij zelf gemaakt hebben als gemeente? Wethouder Fortuyn: Nee, dat is het niet. Dan komen we in het uitvoeringsproces. Natuurlijk blijven wij als beheer en onderhoud altijd: we willen ons houden aan de CROW-norm, ook over geluid, ook DCMR, maar zijn er technieken die gelijklopend of inpasbaar zijn ook binnen de budgetten om die technieken toe te passen die ook reductie en het woongenot verbeteren, dan zullen we dat altijd doen. Dus stil

asfalt is gewoon meegenomen, dat doen we ook bij groot onderhoud, daar waar het nodig is passen we altijd stil asfalt toe. Komt er een techniek die nog beter is, zullen we die ook toepassen. Dus we blijven wel de techniek volgen. We zijn er niet op uit om één op één te vervangen. Daar waar de techniek voort schrijdt, zullen we er altijd op inhaken, dus daar zullen we altijd meelopen. De heer Van Harn: Ik heb toch een vraag aan de wethouder. Ik heb een stukje geciteerd in mijn bijdrage, dat er al in 2014/15 sprake zou moeten zijn van stil asfalt. Hoe zit het daar mee? Dat is toen niet gerealiseerd. Nu zijn we 7 jaar verder. Wethouder Fortuyn: Ik trek hem nu even breed voordat we de inhoud in gaan. Weet wel, de wettelijke situatie waar we ons aan te houden hebben, de bovenwettelijke situatie als u een besluit neemt wat de consequentie is. Dat is in algemene zin, dat heb ik net ook aangegeven, buiten de Klapwijkseweg. We gaan het nu over de Klapwijkseweg hebben. Voordat u de inhoud in gaat toch nog een vraag. U zegt feitelijk, waar we de discussie over hebben is niet zozeer over bovenwettelijke maatregelen als het gaat om fluisterasfalt, maar dan gaat het alleen maar over het feit of wij bereid zijn het naar voren te trekken en wellicht andere keuzes te maken in de planning of om er extra geld voor uit te trekken. Dat zegt u feitelijk. Wethouder Fortuyn: Nee, dat zeg ik niet. U zit naar mijn conclusie te werken, maar zover ben ik nog niet. U bent lekker snel, maar ik heb ook 6 rondvragen, dus mijn avond wordt toch lang en dan wil ik er ook gebruik van maken. Het gaat hier om een fundamenteel iets, er zitten nieuwe raadsleden bij, weet waarover je het hebt. Dan even op de inhoud. Er is gesproken over die 2014, 2020, dat soort dingen. Een deel van de Klapwijkseweg was een provinciale weg. Die is in 2014/15 ter sprake gekomen om die over te dragen. Het was een soort blinde darm, een doodlopende provinciale weg, het had weinig functie. En we hadden andere dossiers te lopen, de dossiers waar ook om gevraagd wordt. We hebben gezegd: we nemen de weg over, maar we willen er ook onderhoud bij hebben. We hebben toen gekeken naar de onderhoudsstatus van die weg en die voldoet gewoon aan de CROW eisen, het heeft gewoon status B. In het verlengde daarvan hebben we het andere deel van de Klapwijkseweg en we hebben richting Boterdorpsweg. Daar hebben we mee te maken. Van het hele deel Klapwijkseweg hebben we gezegd, in samenspraak met het hoogheemraadschap: waarin kunnen wijk werk in werk maken. Ook dat is een besluit geweest van de raad, want u weet allemaal dat de Noordeindseweg compleet nieuw bestraat is, het is hartstikke mooi geworden. Daarin was Delfland wel bereid om eerder met ons op te trekken om de Noordeindseweg aan te pakken. En hier in dit zaakje hebben zij dat gepland op 2025. Daar hebben wij ons ook op gericht. De overlast die meneer Van Berkel had, waar u het ook over heeft, in februari, die hebben wij ook geconstateerd. We hebben daar een stukje asfalt opnieuw aangebracht, maar het is maar een tijdelijke voorziening, omdat het groot onderhoud in 2025 nog gaat plaats vinden. De voorzitter: Meneer Van Berkel, u krijgt niet het woord. U krijgt niet de gelegenheid hier op te reageren. Wethouder Fortuyn: Ik reageer op een vraag van de heer Van Harn. Wij hebben gesprekken gevoerd, begrijp me, het woongenot is helemaal de discussie niet, wij hebben gesprekken gevoerd direct met elkaar, met de bewonersvereniging, dat was in 2020. Het ging over geluidsoverlast, ik werd ook op de hoogte gesteld van steeds meer problemen m.b.t. het woongenot, of we wat wilden doen aan de geluidsoverlast. In die hele oploop en ook in het MIP en ook in het onderhoudsprogramma staat dit in de voorbereiding voor 2024 en de uitvoering 2025, omdat we werk met werk maken met Delfland. Het is natuurlijk te gek voor woorden als ik volgend jaar daar nieuw asfalt neer ga leggen, stil asfalt, los van het feit of we capaciteit hebben, maar dan gaan we andere projecten naar achteren schuiven, dat delen we u wel mede, maar tegelijkertijd, een paar jaar later gaat Delfland de beschoeiing aanleggen. Dan zie ik twee keer overlast voor doorgaand verkeer en ik zie ook misschien twee keer schade ontstaan en daar zit niemand op te wachten. In de gesprekken die wij met de bewoners hebben gehad zijn er verschillende varianten langs gekomen. In al die varianten wordt elke keer terug gegrepen naar de provincie, maar welke uitkomst in de provincie ook komt, het verandert in principe de planning zoals die staat niet. Dat maakt het natuurlijk lastig. U heeft het vanavond ook gehoord in de insprekbeurt, wij willen het graag voor de zomer in een soort planning hebben, althans, in een schets. We willen het graag in oktober bij de raad hebben met de onderliggende prijzen, dan willen we een akkoord hebben en het volgend jaar uitgevoerd hebben. De capaciteit is er gewoon simpelweg niet. Of ik moet capaciteit vrij maken en dan gaan we simpelweg een ander project dat op stapel staat in een andere buurt vooruit schuiven, want het heeft consequenties, u weet allemaal dat er een enorm capaciteitsprobleem is op personeel en met name in het uitvoerende. Wij hebben uitvoerig gesproken met de bewoners, we hebben uitvoerig een aantal keer gesproken met bewoners, we hebben allerlei documentatie aangeleverd. Alleen, u heeft het vanavond kunnen horen, men wil het graag op korte termijn ingelost hebben. Als ik de mogelijkheden gehad zou hebben, dan zou ik bij u terug gekomen zijn: joh, dit gaat er gebeuren, we gaan hem uitvoeren. Tegelijkertijd is er een aantal voorstellen gedaan. Dan kom ik op de inhoud. Er is inderdaad gesproken over een verhoogd fietspad, een verhoogd fietspad met een geluidswal. Ik kan echt niet voorspellen of dat überhaupt op een dijklichaam te realiseren is. Stil asfalt, daar zijn we het over eens, dat reduceert, maar hoeveel? Een combinatie van die mogelijkheden moet onderzocht worden, maar dat hebben wij gepland voor 2024. De heer De Graaf: De heer Fortuyn heeft het over: er is gesproken over een verhoogd fietspad. Maar volgens mij zit er in het dossier ergens een tekening uit 1998, daar is die voorwaardelijk gesteld voor de bouw van de wijk. Er is niet alleen over gesproken, er is ook een harde afspraak over gemaakt. Daar wil ik graag de status van

weten. Wethouder Fortuyn: U kunt wel zeggen dat er een harde afspraak met de provincie is gemaakt, u komt nu bij mij aan het loket. De heer De Graaf: De gemeente is de rechtsopvolger van de provincie voor het beheer van de weg en wat ons betreft voor alle verplichtingen die eraan vast kleven op het moment van overname. Wethouder Fortuyn: Maar goed, meneer De Graaf, als de afspraak is om van de brug af te springen en ik neem die brug over, moet ik er dan ook vanaf springen? Zo simpel werkt dat natuurlijk niet. De heer Ruijtenberg: Ik verzoek de wethouder om dit gewoon serieus te nemen en om serieus antwoord te geven op de terechte vragen van de heer De Graaf en niet met platitudes te komen als: als ik een brug overneem en ik moet ervan af springen, moet ik er dan van af springen? Dat doet geen recht aan het onderwerp, dat doet geen recht aan de vragen van de heer De Graaf. Ik heb al langer het gevoel dat de heer Fortuyn ook qua lichaamstaal dit een beetje gezeur vindt van de raad en van de inspreker. Ik verzoek u heel erg om op een normale, fatsoenlijke manier antwoord te geven. Hij is immers gast in dit huis, hij is gast in deze commissie en hij dient zich als gast te gedragen, graag normaal antwoord geven. Wethouder Fortuyn: Dus een verplichting uit een verleden op een ontwerp uit een verleden, dat wil niet altijd zeggen dat dat een goed ontwerp is, want we hebben ook met verkeersveiligheid te maken, we hebben ook met ander gebruik van die fietspaden te maken, dus het behoeft opnieuw een beoordeling en het behoeft ook een nieuwe beoordeling daar waar het om financiële aangelegenheden gaat. In het MIP is een bedrag opgenomen voor het groot onderhoud in combinatie met het samengaan met Delfland. Dat hebben we ook besproken met de bewoners. Ja, ons discussiepunt zit in feite niet zozeer in: onderzoek dit, of met struiken of anderszins. Daar zit het niet. We hebben alleen aangegeven: we kunnen niet eerder dan 2024. Als dan het proces door vragen of elke keer maar terug komen op, u heeft het vanavond ook kunnen horen, dat vind ik heel eerlijk van meneer Van Berkel, ook namens bewoners: we willen het graag binnen 6 maanden en een jaar geregeld hebben. Dat vind ik een terechte vraag, maar dan houdt bij mij op een gegeven moment het gesprek op. Ik kan wel elke keer in herhaling vallen, maar het houdt een keertje op. De heer Van Harn: Toch een vraag. Meneer Fortuyn heeft het over allerlei varianten, maar mijn vraag is: zitten daar ook tijdelijke oplossingen tussen? Heeft u ook gedacht aan tijdelijke oplossingen? Niet om de weg in één keer aan te pakken of een compleet fietspad neerleggen. Wethouder Fortuyn: De enige oplossing die we tot nu toe hebben kunnen uitvoeren, omdat dat wel past in de aanpak, is de snelheidsdisplays en meer bebording en duidelijk aangeven dat een 50km-regime op dat deel van de gemeente geldt. De rest is infrastructureel, daar kan ik op dit moment weinig tot niets mee. Dat is gewoon het eerlijke antwoord. Het eerlijke antwoord dat je geeft, past niet in het beeld van wat men wil. Dat begrijp ik ook wel, maar dan komen we hier te staan met elkaar over het proces en hoe nu verder. Dan kom ik op burgerparticipatie uit. De heer Jumelet: Ik hoor wat de wethouder zegt en ik begrijp ook dat hij gebonden is aan het MIP. Hij zegt: ik zie dat ik eigenlijk geen mogelijkheden heb om het naar voren te trekken qua ambtelijke capaciteit. De vraag is, wellicht kunt u daar schriftelijk op reageren. Op het moment dat de raad zou zeggen: alles overziende zouden wij het naar voren willen trekken, wat betekent dat dan in de planning, de consequenties voor andere werkzaamheden? Op het moment dat dat aan de orde is, dat we met elkaar een afweging kunnen maken, of wij het waard vinden om andere projecten wellicht te vertragen om dit project wellicht naar voren te halen. Mijn vraag is: is de wethouder in staat en bereid om verkenning te doen en wellicht schriftelijk richting commissie te reageren, wat de consequenties zijn van eventuele wijziging in de planning van uitvoering. Wethouder Fortuyn: Ja, weet u, ik kom er zo even op terug, want ik kom met een voorstel naar u terug, want dit wordt namelijk wel heel ingewikkeld allemaal. Ik was even bezig met die burgerparticipatie. Meneer Ruijtenberg, ik begrijp heel goed, dat ik hier te gast ben, daar is al eerder sprake van geweest, maar het klinkt mij ook niet heel erg aangenaam, dat ik daarmee geconfronteerd word, want het veronderstelt dat ik de inwoners niet serieus neem. Die neem ik wel serieus, die neem ik al 2 jaar serieus. Ik heb er moeite mee, of het gezeur is, de basis van het probleem, ik heb aan het begin van de avond uitgelegd wat de consequentie van het hele verhaal is. De tweede consequentie is: als wij burgerparticipatie niet goed ingebed hebben met de spelregels, dan krijgen we dit soort problemen ook weer terug. Dat is de reden waarom ik me keihard maak om in mei met jullie tot een goede set van afspraken te komen: hoe zien we burgerparticipatie, hoe bouwen we dat in, wat kan de burger verwachten, wat zijn de treden van invloed et cetera. Ga burgerparticipatie nou niet verwarren met het gesprek dat je hebt over groot onderhoud, dat gesprek hebben we namelijk gehad. Dat het antwoord niet is wat de bewoners horen willen, dat begrijp ik ook, laten we geen misverstand hebben, dan komt het terug, maar ik heb wel het gesprek gehad. Als het antwoord niet bevalt en niet hetgeen is waar om is gevraagd, dan stop ik op een gegeven moment de communicatie. Ik weet niet hoe ik het anders op moet lossen. Het is voor mij ook een hulpvraag in zekere zin. De heer Ruijtenberg: Ik vind het goed van de heer Fortuyn dat hij het zich aantrekt, want zo is het inderdaad bedoeld. Ik vind het ook fijn dat hij in mei naar ons toekomt, of eventueel een opvolger, met een plan hierover. Maar als de heer Fortuyn goed had geluisterd, dan had hij gehoord: burgerparticipatie is niet dat je de bewoners altijd maar gelijk geeft over alles, maar dat je het gesprek aangaat. Ik ben ook bij de heer Van Berkel op bezoek geweest op een zaterdagochtend en toen was het ook heel rumoerig qua geluidsoverlast, maar dat in ieder geval de bewoners niet het gevoel hebben dat de burgerparticipatie op een juiste manier is gedaan. Dat betekent ook niet, dat de burger gelijk wil hebben, maar ze willen serieus genomen worden. Een antwoord als: ga naar de WOB of kijk via

de WOB, is niet het gevoel alsof ze serieus genomen worden. Dan kunt u zeggen: ik neem het serieus, ik doe een hulpvraag en ik vind het vervelend dat ik hierop aangesproken word, dat zal wel, dat is leuk, maar het gaat erom wat die burgers ervan vinden. U moet hen serieus nemen en ook bij hen duidelijker maken waar eventueel informatie vandaan kan komen. Wethouder Fortuyn: Ik denk dat wij heel goede informatie verstrekt hebben, dat ze het WOB-instrument kunnen inzetten. Dat is ook het antwoord dat er is. Of je het aanstaat of niet, het is wel het antwoord dat er is. U bent aan het winkelen in een aantal woorden, terwijl u de context van 2 jaar niet kent. De heer Ruijtenberg: De uitspraak dat ik de context van 2 jaar niet ken en dat ik aan het winkelen ben in een aantal woorden, die zijn voor u. Als u zegt dat u zich niet serieus genomen voelt, dan zeg ik hier: dat is eenzelfde opmerking, dat ik me niet serieus genomen voel. We hebben hier het hele document, we hebben alle informatie, we zijn bij de heer Van Berkel geweest. Hier roepen van: we kennen de context niet en we zijn maar aan het winkelen, om uw woorden te gebruiken, dat is mensen niet serieus nemen. Als dat de wijze is waarop u met inwoners gaat praten, dan kan ik me heel goed voorstellen, dat die inwoners zich niet serieus genomen voelen door u. Wethouder Fortuyn: Het is jammer dat u het niet begrijpt. Met winkelen heb ik het niet zozeer over de inwoners, maar u winkelt in iets. Maar ik laat het even lekker zitten. Even richting de inhoud, want er is ook een vraag gesteld door de heer Jumelet. De effecten van een verhoogd fietspad in verband met een geluidswal en stil asfalt, er is ook aan meneer Van Berkel gevraagd hoeveel decibel het nou allemaal scheelt, wat kunnen we daar nou van verwachten, welk resultaat biedt het nou. Kijk, mijn voorstel aan u is, want u bent raad, om een motie in de raad in te brengen en te verzoeken om een expert of een bureau in te huren, want die heb ik hier namelijk niet, om gezamenlijk met de bewoners in overleg te gaan voor de potentiële maatregelen om een onderzoek te doen naar decibelreductie en een onderzoek te doen samen met Delfland welke mogelijkheden er zijn op een dijklichaam. Dat betekent dus, als u een motie indient, dat u daar opdracht toe geeft, dat wij een bureau in gaan schakelen, want we hebben de capaciteit niet, we kunnen het op dit moment niet. Dan kan ik gaan handelen, want het wordt voor ons steeds onduidelijker wat we wel en niet kunnen. Ik ben best bereid om extern die opdracht te kunnen uitzetten om in ieder geval perspectief te bieden om in ieder geval een beeld te hebben van wat het nu oplevert en welke financiële consequenties het dan heeft, want dat kunnen we vooruitlopend doen. Los van het feit of het 2024 of 2025 is, want dat heeft ook een consequentie, of wij met Delfland tot een overeenstemming kunnen komen om eventueel het project naar voren te halen. Dat is de richting die ik denk wat een oplossing zou kunnen zijn. Mij weg sturen met: ga het onderzoeken, kom eventueel met een expert. Ja, de budgetten zijn er niet en ik heb zelf de capaciteit niet om het zelf te doen. Dus ik vraag u als raad, want u bent budgetrecht hebbend en ook kaderstellend om richting mij de opdracht te geven. Als u daarmee komt, zal ik hem ook zeker omarmen, omdat ik ook wel de problematiek zie, maar de problematiek is wat groter dan alleen dit dossier, want het heeft best verstrekkende gevolgen. Ik vind het ook jammer, laat ik daarmee besluiten, dat het zover heeft moeten komen dat we hier staan. Ik had er liever uitgekomen, ook naar 2024 toe in gezamenlijkheid, want die bereidheid is er altijd geweest. Alleen het tempo waarin het moet gebeuren, daar heb ik de mogelijkheden niet voor. Daar ben ik gewoon eerlijk in. U kent mij, ik ben niet erg wollig, what you see is what you get. Ik kan er niet omheen draaien, we moeten wel kunnen werken. Het is helemaal niet dat we een vete hebben met de inwoners, dat hebben we niet, en dat we niet het gesprek willen, want daar gaat het niet om. De heer Van Harn: Toch nog graag een antwoord op mijn vraag. Het dossier met omwonenden is stil gelegd. Ik had gevraagd: waarom? Wethouder Fortuyn: Ik dacht dat ik het aangegeven had. Als het antwoord elke keer een herhaling van zetten is en als de vraag elke keer een herhaling van zetten is, ja, op een gegeven moment stop je ermee. Wij kunnen niet eerder dan. Dat is ook de laatste brief geweest, daar heeft u ook een afschrift van gehad. Dat is het antwoord dat we gegeven hebben. Ik kan geen kant uit. Ik ben afhankelijk van u, straks van uw motie m.b.t. budget en naar voren halen. Daar ben ik afhankelijk van.

Tweede termijn

De heer Muis, D66: Het is natuurlijk heel lastig om dit samen te vatten. Ik ga het niet samen vatten. Volgens mij was de insteek: laten we als commissie kijken hoe we deze casus zien, wat denken wij dat oplossingsrichtingen zijn. Het is een beetje overschaduwd door alles wat er niet kan. Op zich is het heel goed, dat de wethouder aangeeft wat de beperkingen zijn. Ik zou kunnen beginnen met zijn laatste 2 zinnen, wat er dan wel kan, want dan zet je toch een andere toon met elkaar. Dan kan je nog steeds zeggen dat er heel veel beperkingen zijn en dat je geld moet hebben en dat we geen precedent moeten scheppen. Ik loop een paar punten langs. Volgens mij is het een heel goed idee, wat de wethouder eigenlijk zelf aan de commissie geeft, normaal zouden wij het college adviseren, maar een motie indienen om een expert in te schakelen om te kijken wat er mogelijk is. Dat wil niet zeggen dat we gelijk al die maatregelen uit gaan voeren, want ik neem aan dat het college, op basis van dat advies, samen met de bewoners een voorstel gaat maken en in kaart gaat brengen wat de maatregelen kosten. Volgens mij heb je dan 2 opties. Of je gaat kijken: kunnen we het naar voren halen, staat het waterschap daar überhaupt voor open, wat zou dat betekenen? En aan de andere kant: hoe kun je de bewoners meenemen in het proces naar een complete renovatie, maar renovatie mag ik het niet noemen want dat is een ander

begrip, maar groot onderhoud, en wat kan je daarin meenemen wat wettelijk is. Want ik begrijp uit de vraag van de heer Jumelet dat stil asfalt niet perse bovenwettelijk is, alleen, die hebben we sowieso nog niet met elkaar vast gesteld in het hele verhaal. Dat is al een heel mooi groot begin als je dat met elkaar overeen kunt komen in het proces richting 2024. Volgens mij zijn dat wat opties erin, maar ik wil graag straks horen hoe de commissie dit ervaart en wat voor opdracht we gezamenlijk zouden kunnen geven aan het college. Dan de burgerparticipatie. De wethouder noemt: spelregels maken. Daar zijn we het natuurlijk mee eens. Maar als je gesprekken hebt, moet je dat natuurlijk ook goed afronden. Wij zijn daar niet bij geweest, dus dan helpt het als de commissie of de raad wordt geïnformeerd waarom het dan is stil gelegd, want dat blijft nu even in het midden, en ook waarom wordt verwezen naar een WOB-verzoek. Ik snap best als er gevoelige informatie is of cijfers die we niet kunnen delen, maar als er zonder argumentatie verwezen wordt naar een WOB-verzoek dan lijkt me dat niet de bedoeling, want alle informatie is openbaar tenzij. Er is nog wel een punt uit het verleden, ik kijk altijd liever vooruit, maar de vraag over het verhoogde fietspad. De wethouder zegt: we kunnen niet voorspellen of het kan. Er werd gezegd: er is een harde afspraak, geldt die niet, is de gemeente dan niet rechtsopvolger van de provincie? Daar moet gewoon wel een ander antwoord op komen, want het antwoord dat nu gegeven is, ik denk niet dat dat juridisch stand houdt. Volgens mij wil je ook niet op basis daarvan een juridisch conflict hebben als gemeente. Het kan maar beter helder zijn, dat we daar geen juridische afspraken hebben, dan hoeven we het er verder niet over te hebben, anders loop je het risico dat je ergens anders uitleg over moet gaan geven. Het is een beetje jammer, want ik had in willen gaan op alle punten, die andere partijen naar voren hebben gebracht. Volgens mij hebben we wel overeenstemming, dat we een aantal zaken anders willen. We willen sowieso weer dat de communicatie weer wordt opgestart in een gezamenlijk proces, dat er een plan gaat komen. Volgens mij hoor ik ook partijen zeggen, dat ze positief staan tegenover het inhuren van een expert samen met de gemeente en de bewoners. Ongetwijfeld zijn er nog meer rode lijnen, maar we zitten op één lijn als commissie.

De heer Jumelet, WIJ: Ik ga niet herhalen wat de heer Muis al gezegd heeft, maar wat mij toch wel grijpt, dat wil ik niet zeggen want dat klinkt erg dramatisch, maar wat mij wel raakt is de handreiking die dan toch gedaan wordt door de wethouder richting de bewoners, maar ook richting de commissie. Dan is het techniek, ga je dat via een motie doen of anderszins, maar als het via een motie moet dan doen we dat gewoon. Ik ben wel blij dat er toch wel opening wordt geboden om met elkaar het gesprek aan te gaan en te kijken of er op enige wijze gekomen kan worden tot iets. Wat dat iets dan is, zal dan moeten blijken. Ik ben blij dat de wethouder het heeft over een expert, dat je als gemeente, maar wellicht ook het waterschap en de bewoners om tafel gaat om te kijken: wat speelt er, hoe kunnen we het oplossen, wat zijn de mogelijkheden? En dat er dan uiteindelijk ook een voorstel komt richting de raad, dat gedragen wordt door de bewoners, maar ook door het college om te kijken: zijn wij bereid met elkaar om wellicht te schuiven in planningen en daar de consequenties voor te nemen, of ze nou financieel zijn of dat je wellicht andere projecten naar achteren zet. Uiteindelijk moet er iets gebeuren, daar zijn we het over eens. Ik hoor ook de wethouder zeggen, dat hij het daar ook wel over eens is. Maar hij geeft ook aan: ik ben met handen gebonden, afspraken die we gemaakt hebben, het MIP et cetera. Dat begrijp ik. In die zin zijn we als raad zelf aan zet, maar er moet wel wat werk verzet worden om de raad wellicht een besluit te kunnen laten nemen. Ik kijk met een schuin oog naar collega Muis, misschien dat wij de komende weken gaan knutselen aan een goede motie samen met de commissie. Dat wij proberen om antwoord te geven op wat de bewoners vragen van ons, als raad maar ook als gemeente. Dat wil ik ook wel gezegd hebben: of het op een punt aankomt wat de bewoners verwachten, die garantie kunnen we niet geven met elkaar. Wellicht ligt de waarheid ergens in het midden, maar het is wel belangrijk dat we uit de impasse komen waar we nu in zitten en dat we wel perspectief gaan bieden naar wellicht tijdelijke of definitieve oplossing van de problematiek die er ligt. Of dat bovenwettelijk moet, dat zullen we dan wel zien, maar in ieder geval aan de slag gaan om dit probleem te tackelen.

De heer Crielaard, L3B: Er zijn 2 elementen waar ik nog even op terug wil komen. Het eerste is de burgerparticipatie. Het is fijn dat de wethouder uitvoerig heeft gesproken met de inwoners, maar ik zou toch willen oproepen om het gesprek aan te blijven gaan. Als dat op een gegeven moment niet lukt of geenszins lukt, hoe zei de wethouder dat, dat het ergens strandt omdat hij er niet uit komt. Ik zou wel willen oproepen: probeer dat proces goed uit te leggen en als er nieuwe ontwikkelingen zijn, je gaat richting uitvoering en er worden plannen gemaakt, dat de inwoners proactief benaderd blijven worden: hier staan we nu in het proces. Dat is mijn pleidooi in het kader van de burgerparticipatie: neem alsjeblieft de inwoners mee in het proces van: waar staan we nu? Het tweede element waar ik op terug wilde komen was de expert of een bureau inschakelen. Ja, ik denk dat dat een goed idee is om uit die impasse te komen. In mijn eerste termijn was ik heel erg zoekende: zijn er nog passende maatregelen mogelijk? Wie weet, dat een expert toch nog met ideeën komt. Ik denk dat het een goed idee is. Ik wil graag meedenken met degenen, die de motie gaan opstellen. Wat voor L3B nog een interessante is om in de motie mee te nemen, is om ook uit te zoeken wat de rol van de hoogheemraad is. Of dat nog een partij is in deze. Tot zover mijn bijdrage in de tweede termijn.

De heer Van Harn, CDA: Wat mij toch wel opvalt in de beantwoording van de wethouder, dat u zegt: jullie zijn de raad, jullie kunnen budget regelen. Maar er is ook geen enkel initiatief bij meneer Fortuyn vandaan gekomen om te zeggen: ik heb een probleem, kunnen jullie mij helpen? Het is nu via de omwonenden en dit bespreekpunt, dat we nu komen op een idee van een expert. U zegt: er moet een bureau ingehuurd worden, want wij hebben die mensen niet. Ik vind dat niet echt proactief, om het maar voorzichtig uit te drukken. Wij willen er graag in meedenken, vooruit kijken, prima, een motie opstellen. Ons heb je aan je kant. Meneer Fortuyn heeft ook aangegeven, dat sinds begin maart snelheidsborden en dynamische snelheidsdisplays zijn geplaatst. Misschien kan hij daar nog iets van zeggen, wat het effect daarvan is, het waarom, want ze zijn daar vrij onverwachts neergezet. Of dat ook concreet te maken heeft met deze problemen. Is het een test? Blijven ze permanent? Ik hoor het graag van de wethouder. Ik wil nog even reageren naar meneer Ruijtenberg, die een opmerking maakte over het MIP en het CDA. Ik ben dan wel geen financieel expert, maar ik denk toch zo dat in de coalitie elke wethouder verantwoordelijk is voor zijn of haar inbreng, zoals deze wethouder die de Klapwijkseweg in zijn portefeuille heeft, daar een probleem constateert. Dan denk ik dat hij niet in eerste instantie afhankelijk is van de wethouder financiën, maar dat hij zelf met een verzoek moet komen. De heer Ruijtenberg: Een verduidelijking. Er is door raad en commissies meerdere keren gevraagd om dat soort dingen. Ten tweede, het college spreekt met één mond. Het is niet zo dat men op een eiland zit en niets doet. Daar heb je een overlegstructuur voor, waarin je met elkaar spart over wat ze kunnen doen en niet doen. Roepen dat er één wethouder is die iets doet, dat is niet helemaal hoe het werkt. De heer Van Harn: Ik denk dat de wethouder in eerste instantie verantwoordelijk is voor zijn eigen portefeuille. Wat wil ik nog meer delen? De tijdelijke oplossingen zijn een beetje in het water gevallen, terwijl ik toch dacht gelezen of gehoord te hebben, dat er juist aan de Boterdorpseweg wel een strook is met een heg en met een kleine wal. Dan denk ik: als tijdelijke oplossing, waarom zou dat dan hier aan de Klapwijkseweg niet kunnen? Hierbij wil ik het laten.

De heer De Graaf, VVD: Ik heb nog 2 punten waar ik nog op terug wil komen, dat gaat de heer Fortuyn niet leuk vinden. Het lijkt wel een langspeelplaat met een kras. Ik wil toch duidelijkheid over die afspraak uit het verleden en ik zal u zeggen waarom. Ik denk dat het ons allemaal verder in het proces gaat helpen. In het betoog van de heer Fortuyn is een aantal keer gewezen op het feit, dat hier sprake zal zijn, vanuit zijn perspectief, van bovenwettelijke maatregelen. Dat betekent dat wij gaan prioriteren t.b.v. een specifieke casus in een bovenwettelijke situatie. Dat wordt natuurlijk heel ingewikkeld, want dan krijgen we een oploople van allemaal mensen die ook wat willen in dit huis. Dus op het moment dat wij die afspraken boven water hebben en we stellen met elkaar vast dat die van toepassing zijn, dan is er geen precedentwerking, want dan doen wij niets anders dan tegemoet komen aan een afspraak die al 10 of 15 jaar staat. Het is niet om lullig te doen, maar het helpt ons allemaal als we deze afspraak helder hebben en als we met elkaar die afspraak vast kunnen stellen. Dat is het eerste punt. Het tweede punt betreft uitvoering 2025. Dat is ver weg, maar het is ook voor het gevoel ver weg, omdat de eerste plannen er al jaren geleden lagen. Ik ben ook heel erg benieuwd of de wethouder vanuit zijn rol in samenwerking met Delfland bepaalde zekerheden en garanties kan bieden, dat 2025 nu ook echt 2025 is. Ik zou willen zeggen: afspraak is afspraak. Dus ik zou die afspraak graag heel concreet hard maken en graag zien dat die nagekomen gaat worden. Wat kan de wethouder daarin toezeggen? Dat zou ik graag nader beantwoord willen horen.

Mevrouw Maasland, CU: We kunnen ons wel grotendeels aansluiten bij de samenvatting, zoals door meneer Muis en meneer Jumelet gegeven. Nog een paar kleine dingen, waar we op in willen gaan. De wethouder heeft het een paar keer gehad over: het is wettelijk niet verplicht, niet nodig. Maar voor ons is het ook belangrijk, dat er afspraken zijn gemaakt en toezeggingen gedaan. Wat zijn die dan waard? Dat is voor ons wel wat waard, in ieder geval genoeg om daar wat mee te doen. Een beetje vergelijkbaar heeft de wethouder een paar keer aangegeven, of een keer aangegeven, dat het niet schadelijk zou zijn voor de gezondheid, de geluidsoverlast nu. Daar hoeven we geen technische discussie over te voeren, maar het is niet voor niets gedefinieerd als slecht, het aantal gemeten decibellen. Voor ons is een slechte geluidskwaliteit, zoals die gemeten is, in combinatie met eerder gemaakte afspraken wel genoeg om de situatie meer urgentie te geven. Nu begrijpen we dat er een capaciteitsprobleem is en dat het niet vanzelfsprekend is om tussentijds maatregelen te kunnen treffen of een hele aanpak naar voren te halen, daar zijn natuurlijk mensen voor nodig en daar is geld voor nodig, maar we horen dan wel graag wat er voor nodig is, zodat we een overwogen keuze kunnen maken, of we dat inderdaad willen en wat dan eventueel de alternatieven zijn. Wat is er financieel nodig voor tussentijdse opties? Wat is er financieel nodig als we het wel naar voren willen halen? Dat zouden we wel graag zien. Dus wij staan ook positief tegenover een motie, die is aangekondigd.

De heer Ruijtenberg, GL: Ik zal het heel kort houden, want het meeste is al gezegd door voorgaande sprekers o.a. meneer De Graaf. Ik heb de wethouder in zijn beantwoording zich vooral horen schuilen

achter precedentwerking en bangmakerij, dat we dingen moet uitstellen en andere dingen naar voren halen en gelddingen. Ik zou het ook op prijs stellen als de wethouder zijn telefoon op stil zou zetten, maar dat terzijde. Er is al veel gezegd hierover. De beste manier om hier uit te komen is inderdaad die externe expert, laat die onderzoek doen, voor snel onderzoek, dan kunnen we praten over alle opties, met de bewoners de uitkomsten delen van dat onderzoek, zodat we proberen als raad, als college, als bewoners op dezelfde pagina te zijn, zodat we echt weten we over praten. Laten we vooral hopen dat we het onderzoek snel uitvoeren. Dus niet wachten tot eind 2022, maar het liefst zo snel mogelijk.

Mevrouw Biharie, PvdA: Ik denk dat het goed is, na alles wat gezegd is, dat de aandacht gaat naar constructief samen zoeken naar een oplossing door het college, de raad en de bewoners. Het voorstel van de wethouder zie ik als eerste voorzet daartoe. We kunnen achteruit kijken en dat is betreurend, dat er afspraken niet zijn nagekomen, maar belangrijk is om vooruit te kijken, samen met de bewoners: wat is er mogelijk? De inzet van een expert vind ik heel goed. Hopelijk komt daar een tijdelijke oplossing uit. Ik hoor meneer Fortuyn 2024 zeggen, een jaartje minder, hoe eerder hoe beter. Daarnaast ben ik bereid om mee te denken met de motie. Ik ga ervan uit, dat door WIJ en D66 het voortouw hierin wordt genomen. Ik sta er positief in. Dank u wel.

De voorzitter: Ik hoor iets over geplaatste borden, in welk kader is dat, is er ruimte voor een tijdelijke oplossing.

Wethouder Fortuyn: Waar niet op gereageerd wordt, maar het is aan u als commissie en raad, dat ik wel even dat bovenwettelijke noem. U komt er ook op, mevrouw Maasland. Bovenwettelijk betekent: als wij binnen de wet opereren en we willen daar toch extra maatregelen treffen, dan is dat boven de wet, dan ga je extra budget genereren om iets op te lossen. Hier is sprake van eventueel, omdat de gemeten waarden die door de DCMR gedaan zijn geen aanleiding geven om wettelijk daar maatregelen op te nemen. Dat wil niet zeggen dat je als gemeente niet een inspanning kan doen, maar ik wil het wel even scherp hebben met elkaar. Ik probeer vanavond, ik begon er expres mee, over die precedentwerking. We zijn bezig met de mobiliteitsvisie, dan gaan we de wegen categoriseren. Dan kunt u opnieuw die discussie aangaan, in die wegcategorisering, dat doen we met 30km/u wegen en gebiedsontsluitingswegen. Dan kan je opnemen: we willen maximaal 60 dB op de gevel hebben, ik noem maar een dwarsstraat. Dan kan je iets doen, dan maak je beleid. In dit geval hebben we geen wettelijke plicht. Ik wil hem even scherp hebben hier, omdat we het met elkaar goed moeten weten. Even los daarvan. De vraag van meneer Van Harn. Wij hebben op verzoek van de bewoners de duiding van de 50km nadrukkelijk aangebracht. Dat hebben we kort na de bespreking gedaan. De displays doen wij voor een gedragsbeïnvloeding. Als je hem weken of maanden laat hangen, dan is het effect weg, de uitdaging om een smiley te krijgen of niet. Dus je zal hem in zekere regelmaat moeten ophangen en weghalen. Handhaven, daar hoeven we het niet over te hebben, is lastig. Dit is het effect en de korte termijnmaatregel die we met elkaar genomen hebben. Dat is op vraag en verzoek gebeurd. De heer De Graaf: Meneer Fortuyn zegt in zijn betoog heel nadrukkelijk: het is geen wettelijke plicht. Gaat hij ervan uit, dat mijn vraag beantwoord is? Of komt hij er nog op terug? Wethouder Fortuyn: U komt terug op de afspraak die de provincie gemaakt heeft, maar dat wil niet zeggen dat ik die afspraak als zodanig als een wet overneem. De weg had op het moment van overname voldoende kwaliteit. We gaan in het groot onderhoud bekijken, daar hebben we ook de voorstellen in meegenomen, wat er mogelijk is, ook binnen hetgeen Delfland kan doen. De uitvoering, want waar u op wijst, is wat er afgesproken is. Ik zeg niet dat hij er niet komt, we gaan met elkaar in de uitvoering kijken welke mogelijkheden er zijn en wat de kosten daarvoor zijn. Dat is dat bureau dat ik in wil gaan huren over dat deel. Dus ik loop niet weg voor de afspraak, maar als het weinig of geen nut heeft of wel, dan wordt er naar gekeken. Dat zal naar de raad gaan. Het heeft een effect op het aantal decibellen en dit gaat het meer kosten. Dat is een keuze voor u om daarop in te spelen. Als u verwijst naar alleen dat deel van de provincie, dan praten we over een kort deel. De heer De Graaf: Dat kan zijn, maar daarmee is nog steeds mijn vraag niet beantwoord. Misschien is het te complex om hier te beantwoorden, omdat het vraagt voor het ambtelijk apparaat om even in de stukken te kijken wat er staat, wat die afspraak is. Niet omdat ik vanavond hier mijn punt wil maken over dit specifieke onderwerp, maar die beantwoording gaat ons enorm helpen ook om straks, in uw woorden, de bovenwettelijke maatregelen niet bovenwettelijk te noemen maar gewoon een afspraak nakomen die in het verleden gemaakt is. Daarmee is het dus geen precedentwerking. Daarom blijf ik hameren op het belang van beantwoording van deze vraag. Wethouder Fortuyn: Ik denk dat we elkaar wel begrijpen, maar we praten ook langs elkaar heen. We praten alleen over het stukje Klapwijkseweg dat van de provincie was. Als wij in het verlengde van dat deel van de provinciale weg dezelfde maatregelen treffen, daar hebben we het hier over, dan gaat het precedent scheppen. Dat is wat ik hier aanwijs. We zullen het verder uitzoeken voor u, als u dat wilt. De heer Jumelet: Ik hoor de wethouder zeggen: ik ga het uitzoeken. Ik neem aan, dat hetgeen meneer De Graaf stelt, uitgezocht wordt. De voorzitter: Hoor ik een toezegging? Wethouder Fortuyn: Goed, er wordt hier technisch naar gevraagd, dan moeten we dat gewoon technisch verder uitzoeken. Het gaat hier om precedent of geen precedent. Ik zeg gewoon, dat

hier precedent is. Ik waarschuw voor dit soort elementen, mocht je dit gaan doen, dat je dan bij de mobiliteitsvisie en de gebiedsontsluitingswegen met beleid moet komen. De heer Jumelet: Ik denk dat de vraag die de heer De Graaf stelt heel simpel is. Zijn wij gebonden aan de afspraken, aan hetgeen toentertijd door de provincie gezegd is, afgesproken is et cetera. Punt. Alles wat u er nu bij haalt, maakt het ingewikkeld. Gewoon de simpele vraag: zijn wij nou gebonden aan hetgeen in het verleden door de provincie gezegd of toegezegd of afgesproken is, zijn wij daaraan gebonden? Al is het maar een paar meter verhoogd fietspad, maakt niet uit, 200 meter, 300 meter, dat maakt even niet uit, maar de vraag is heel simpel: zijn we er juridisch aan gebonden, ja of nee? Zo simpel kan het zijn. Wethouder Fortuyn: Dit is een toezegging: dat wordt uitgezocht. Ik ga me op juridisch vlak mijn handen niet branden, dat lijkt me niet handig. Dan heb ik nog een vraag van GL. Die willen het graag in 2022 hebben, graag snel. Ik heb net een kort berichtje gehad, dat zal ik meenemen in de technische vraag, dan weten we waar we het over hebben. Ik krijg ambtelijk de informatie door, maar dat wil ik ook wel uitzoeken. Als wij hem naar voren halen, dan scheelt dat in de programmering 2 wijkaanpakken. Dat is de korte versie die ik hier heb liggen, maar ik neem hem mee in de toezegging om daar op terug te komen. Dus dat betekent dat 2 wijkaanpakken naar achteren schuiven. We nemen dat in de technische beantwoording mee, dan heeft u die helderheid in ieder geval ook. Verder heb ik geen vragen gehoord, dus ik wil het hierbij laten.

De voorzitter: Ik heb 2 toezeggingen gehoord en ik heb begrepen, dat er een motie in de komende raadsvergadering gaat komen over dit item. Een ieder gaat aan het werk, heb ik begrepen.

5.b Brief GS: ontwerp proactieve aanwijzing Driehoek Berkel Noordpolder

De voorzitter: Ingebracht door de heer Muis en de heer Blonk. We hebben diverse brieven langs zien komen. Iedereen heeft het kunnen lezen.

De heer Muis, D66: Ik heb zomaar het idee dat dit een stuk sneller kan, maar we gaan het ervaren, je weet het natuurlijk nooit. Samen met Jan Pieter Blonk van L3B hebben wij de aanwijzing van de provincie geagendeerd. Er staan nu 4 bijlagen op de agenda: de brief van de provincie met de ontwerp proactieve aanwijzing, de reactie op de aanwijzing vanuit het college van Lansingerland, een toelichting voor de raad aan ons van het college van Lansingerland op het proces en een oplegger van Jan Pieter en mij voor ons voor u. Ik ga niet het hele stuk voorlezen, dus ik kom gelijk even tot de kern. Hoewel de brief van het college van Lansingerland de titel heeft 'Zienswijze Ontwerp proactieve aanwijzing Driehoek Berkel Noord', betreft het formeel geen zienswijze. Dat is een beetje verwarrend, dat die brief zo heet. Het is ook geen reactie of zienswijze van de raad, maar het is zeker geen formele zienswijze van het college, dus van de gemeente. Het college laat het indienen van een formele zienswijze op de voorgenomen proactieve aanwijzing over aan het nog te vormen nieuwe college. Dat kan heel snel gaan, maar het kan ook nog lang duren. Bovendien wordt de raad aangeschreven in de brief. Het college voert het natuurlijk uit, maar hierdoor ontstaat het risico dat er voor het aflopen van de zienswijzetermijn op 25 april er geen formele zienswijze wordt ingediend door de raad namens het college van Lansingerland en het college van GS kan dan zeggen dat ze op formele gronden haar voornemen uit zal voeren en in feite voor ons beslist. Ik denk ook serieus dat dat gaat gebeuren, want gezien hoe formalistisch de provincie is, dan gaan ze dat zeker zeggen: dank voor de brief, maar we hebben geen zienswijze gezien van de gemeente Lansingerland, dus wij gaan gewoon verder met de ingezette koers. Gelukkig trekken we hierin goed samen op. Morgen gaat de wethouder namens het college inspreken bij de Statencommissie, ook de bewoners gaan inspreken, dus het zou heel goed zijn als we hier vanavond met elkaar een statement kunnen maken. En dat wij hier met elkaar gaan beslissen dat we ook als commissie een reactie, een zienswijze willen geven. Dan kom ik bij de vragen. Bent u het eens dat de nieuwgekozen raad voor de deadline van 25 april 2022 zelf een zienswijze moet geven? Zo ja, bent u akkoord om via de griffie een zienswijze op te laten stellen en deze schriftelijk af te stemmen met de raad via de woordvoerders van alle fracties? Met u waarschijnlijk, als woordvoerders. Als kern voor de zienswijze heb ik even gebruik gemaakt van de laatste alinea uit de brief van het college aan het college van GS. Ik heb hem wat bewerkt, maar de tekst eronder zou als vertrekpunt kunnen dienen voor een zienswijze. Als u het ermee eens bent, kunt u aangeven wat er nog meer in zou moeten, dan kan de ondersteuning ervoor zorgen, dat het wordt meegenomen als we er achter staan. Dat was het.

De heer Blonk, L3B: De heer Muis heeft duidelijk aangegeven wat onze bedoeling is, dus daar hoef ik niet op in te gaan, maar ik wil toch nog wel wat kanttekeningen maken. Het komt misschien een beetje hard over voor de provincie, maar ik vond toch dat ik het moet doen. Ik vind het schandalig, dat de provincie een dag na de verkiezingen deze proactieve aanwijzing naar de nieuw gekozen raad stuurt. De provincie wist dat de raden pas op 30 maart geïnstalleerd werden. Dus 17 dagen van de reactietermijn van 42 dagen zijn dan al verlopen. Ook wist de provincie dat er op 25 april nog zeker geen college is, dat kan je op je vingers natellen. De provincie brengt hiermee college en raad in een onmogelijke positie. Ik kan alleen maar concluderen, dat de provincie dit met opzet heeft gedaan in de verwachting dat er dan geen zienswijze door de gemeente wordt ingediend. Het ergste van alles is dat de provincie met haar handelen

de inwoner buitenspel zet. Blijkbaar zit Gedeputeerde Staten onder een steen en is hem volledig ontgaan dat er een kloof is tussen de gemeentelijke en in het bijzonder de landelijke politiek, tussen inwoner en het openbaar bestuur. De laatste tijd hebben de landelijke media daar breed over geschreven. Met deze actie van Gedeputeerde Staten, met name van de PvdA-gedeputeerde Anne Koning, is die kloof tussen burger en openbaar bestuur nog groter geworden. Weer extra verlies van vertrouwen van de burger in de politiek. Burgerparticipatie wordt in ieder geval in dit geval door de provincie met voeten getreden. Ik wil toch even noemen de tweet van gedeputeerde Koning van 18 maart. Het citaat: vandaag een bezoek gebracht aan Lansingerland met woningcorporatie 3B Wonen, Blauwhoed en Kalister Woningbouwontwikkeling, gesproken over het versnellen van de woningbouw in Driehoek Berkel Noord. Mijn reactie via Twitter, want ik heb dezelfde dag gereageerd, wil ik u ook niet onthouden. Mevrouw Koning, laat dit even bij de lokale Lansingerlandse politiek liggen. Helpt u maar mee met het mogelijk maken op Bleizo-west 5.000 woningen te bouwen, dan bent u ferm bezig. Een Twitter-reactie van mijn ex-raadscollega Matthijs Ruitenbergh wil ik ook even noemen: respectloze tweet, een klap in het gezicht van de lokale democratie. Nog een groot aantal van soortgelijke tweets als reactie op de gedeputeerde zijn te lezen, maar 1 springt er wel uit en dat is die van de fractievoorzitter van de PvdA in deze raad, die volledig kan instemmen met het beleid van haar partijgenoot. Ook op de LinkedIn pagina van de gedeputeerde staat, ik quote weer even: we hebben uitvoerig gesproken over goede afstemming met de omwonenden. Mevrouw Verhoef: De heer Blonk citeert zichzelf en anderen citeert hij volledig. Hij heeft mij niet geciteerd. Ik heb alleen gezegd, dat het wettelijk de bevoegdheid is van de provincie omdat de Driehoek Noordpolder op de 3 hectarekaart staat, dat zijn de locaties die in de provincie bebouwd mogen worden met woningen. Dus kan de provincie op dat punt een aanwijzing geven. Verder heb ik er geen oordeel aan verbonden, dus ik zou graag willen dat u dit op zijn minst corrigeert. Dank u. De heer Blonk: Dat ga ik zeker niet doen, een correctie, want u bent in uw handelen, de PvdA-voorzitter is in haar handelen, in haar doen in de verkiezingstijd ook heel duidelijk geweest dat daar woningen gebouwd moeten worden. In die context, dan interpreteer ik dat als: ze heeft groot gelijk, mijn partijgenoot gedeputeerde Koning, om daar op deze manier dat te gaan doen en tegelijkertijd de raad, het college en de inwoners voor een blok te zetten. Mevrouw Verhoef: De heer Blonk hangt van aannames aan elkaar over wat mijn partij vindt en wat ik vind en voel. Als u het weekbericht leest, weet u precies hoe wij erin staan. Als u het verkiezingsprogramma had gelezen, weet u het ook. Er kan pas gebouwd worden in de Driehoek Noordpolder, als dat ooit gebeurt, als daar een goede ontsluitingsmogelijkheid is. Dat was en is het standpunt van de PvdA. In mijn eigen termijn zal ik ingaan op de vragen, die u heeft gesteld, en niet van alles erbij slepen en de provincie voor rotte vis uitmaken, zoals u op dit moment aan het doen bent. Dank. De heer Blonk: Voor rotte vis uitmaken, ik vind het schandalig, dat is een ander woord dan rotte vis. Ik gebruik gewoon een fatsoenlijk woord. Rotten vis gebruik ik niet. Dat u dat gebruikt moet u weten, u gaat over uw eigen woorden, maar ik vind het een schandalig handelen van de provincie en dat heb ik aan het begin van mijn betoog aangegeven. De heer Ruijtenberg: Het is een verzoek aan de heer Blonk en ook aan eventueel andere woordvoerders, die nog gaan komen. Ik doe ook weleens wat op Twitter en social media, soms. Heel soms, als ik niets te doen heb. Maar ik wil wel het verzoek doen aan woordvoerders hier om de discussie te beperken tot de stukken die hier bij de agendapunten staan en niet naar Twitter, LinkedIn, kranten, advertenties, TikTok, Snapchat en andere te verwijzen. Laten we het gewoon houden op de dingen die hier staan, waar we allemaal kennis van hebben kunnen nemen, zodat we allemaal een gelijk speelveld hebben voor de discussie en niet teveel ingaan op sociale media en dat soort dingen. Het is een verzoek, de heer Blonk mag ermee doen wat hij wil. Ik denk dat hij het negeert, maar het is in ieder geval mijn vraag. De heer Blonk: Het verzoek is leuk, afgewezen van mijn kant. Ik wil toch ook nog even de LinkedIn pagina van de gedeputeerde aanhalen. Wij hebben uitvoerig gesproken over een goede afstemming met de omwonenden. Op diezelfde pagina schrijft gedeputeerde Koning: goed om te horen dat de marktpartijen de laatste maanden niet hebben stilgezeten, zij hebben gesprekken met omwonenden gevoerd en een enquête gehouden. Gesprekken met omwonenden gevoerd, ik weet wel beter, dat dat niet het geval is. De bewoners van de Edelsteenwijk hebben er in ieder geval niets van gemerkt. Deze raad moet voor 25 april een zienswijze gaan indienen, ik denk dat we dat wel eens zijn met zijn allen. De strekking moet zijn, dat de raad in de loop van dit jaar een besluit zal nemen over al dan niet woningbouw in de Driehoek Noordpolder. Dank u wel.

De heer Jumelet, WIJ: Wat ben ik blij dat ik niet op social media zit, want je ergert je dan groen en geel blijkbaar. Los van dat. Toen ik de brief van de provincie zag, was de eerste gedachte die bij mij opkwam: wat is het schaamteloos en respectloos naar de inwoners, naar de raad en naar heel Lansingerland. Zeker tegen de achtergrond van de afspraken die wij in dit huis gemaakt hebben. Wij als oppositiepartij, ik weet niet wat de toekomst brengt, maar daar hebben wij ons ook aan geconformeerd. Daar kan je heel veel van vinden en wij vinden er best wel wat van, ook inhoudelijk, maar dat is niet aan de orde, het gaat puur om het proces. Het is vanavond al eerder gezegd door de heer Muis en de heer Blonk, op het moment dat je het hebt over vertrouwen in de politiek, het vertrouwen in het openbaar bestuur, kan je nog zo je best doen, maar als je links of rechts wordt ingehaald, eigenlijk links ingehaald, dan is er weinig aan te redden. Dat vind ik wel heel triest. Het lijkt wel iets van vooropgezetheid om het op die

datum te sturen. Net wat de heer Blonk schetst, als je kijkt naar de reactietermijn, dan dwing je de raad in een onmogelijke positie. Eigenlijk zeg je tegen Lansingerland: we hebben jullie lekker tuk, want jullie zijn niet in staat om je op een goede manier te verweren tegen een voorgenomen besluit. Het is natuurlijk eigenlijk wel heel triest dat dat gebeurt. Als overheden onder elkaar al niet op een fatsoenlijke manier kunnen samenwerken, dan is het voor de inwoners toch wel ingewikkeld om dat vertrouwen ook te hebben. Ik zei al, ook nu na een aantal weken blijf ik bij mijn eerste gedachte dat het schaamteloos, respectloos is. Dat blijft ik zo vinden. Ik hoop dat als de provincie wellicht meekijkt vanavond ze op haar schreden terugkeert. Ik hoop van harte dat morgen als de wethouder en de inwoners inspreken, dat er aanleiding is voor Provinciale Staten om de gedeputeerde tot de orde te roepen en te zeggen: dit had je nooit zo mogen doen, dat kan je niet maken in het kader van het democratische proces. Dat brengt mij bij de vragen, zoals die gesteld zijn. Eigenlijk zou ik de antwoorden kunnen samenvatten in: wij moeten het maximale wat mogelijk is doen. De brief die het college heeft opgesteld en gestuurd heeft, het heet als bestandsnaam zienswijze, maar wij kunnen ons daar volledig in vinden. Als we een gedeelte daarvan als zienswijze indienen, wat mij betreft sturen we de brief van het college volledig als zienswijze in. Het signaal mag duidelijk zijn. Wij kunnen ons daarin vinden. De heer Muis: Dank heer Jumelet. Het voorstel om heel de brief van het college te sturen zou ik eigenlijk niet willen voorstellen, omdat daar ook wordt verwezen naar Bleizo. Volgens mij moeten we proberen het zoveel mogelijk op de procedure te houden, die niet correct is. En niet andere dingen erbij betrekken, want dan geven ze een stok om mee te slaan. Ondanks dat er heel goede argumenten in zitten, zou ik dat niet voor willen stellen en het echt bij de procedure te houden en onze treurnis uitspreken. De heer Jumelet: Dan kunnen wij ons daar volledig in vinden. Punt. Dat is mijn nieuwe stopwoord.

De heer Van Harn, CDA: Een wanvertoning, dat is de brief van de provincie. 1 dag na de gemeenteraadsverkiezingen, waarin de Driehoek Noordpolder een belangrijk thema was zo'n brief sturen door de provincie, dat is een actie die niet is uit te leggen. Het college heeft in juli 2021 het proces rondom de Driehoek Noordpolder on hold gezet. Door alles wat er tijdens dit proces is gebeurd, is gedaan en niet gedaan, is er bij de bewoners van de Edelsteenbuurt zoveel weerstand en onrust ontstaan dat het college op de pauzeknop heeft gedrukt. Nu komt de provincie 1 dag na de verkiezingen, wetende dat er nog geen nieuwe raad is, wetende dat er nog een coalitie gevormd moet worden met het voornemen tot een proactieve aanwijzing om minimaal 50 sociale woningen te realiseren in de groene Driehoek Noordpolder, een gebied met een agrarische bestemming. Waar ben je dan mee bezig? Wiens belang heb je dan voor ogen? Blijkbaar alleen het eigen belang van de gedeputeerde mevrouw Koning, die wel op zoek gaat bij de grondeigenaren en de woningbouwcorporaties, maar niet in gesprek gaat met omwonenden en de kersverse raadsleden. Het is dezelfde provincie die verantwoordelijk is voor de doorstroming, veiligheid en geluidsoverlast van de provinciale weg N209, maar hierin veel te weinig en veel te traag haar verantwoordelijkheid neemt. Laat ze zich vooral focussen op grote zaken. Het verkiezingsprogramma van het CDA Lansingerland is heel duidelijk: de Driehoek Noordpolder moet open en groen blijven. We hebben inmiddels de CDA-fractie in Provinciale Staten op bezoek gehad en ze zijn het met ons eens, dat dit een bizarre gang van zaken is. Het is goed dat het huidige college aangeeft zich te houden aan haar afspraken m.b.t. het on hold zetten van het proces Driehoek Noordpolder. Het is ook goed om te constateren, dat het college de mening is toegedaan, dat hier geen recht wordt gedaan aan de kiezers en dat deze provinciale actie het democratische proces in Lansingerland bombardeert. Omdat het huidige college er de voorkeur aan geeft een formele zienswijze op de proactieve aanwijzing aan het nieuwe college te laten, ontstaat er een probleem, want 25 april aanstaande is namelijk de datum dat er uiterlijk een zienswijze vanuit Lansingerland bij de provincie moet liggen. Wat moet er gebeuren? De CDA-fractie geeft er samen met de indieners van het besprekspunt de voorkeur aan, dat de nieuwe raad samen met de griffie een niet mis te verstaan signaal teruggeeft aan de provincie, dat wij nog altijd over onze eigen ruimtelijke ordening gaan. Zeker als het gaat om dit soort kleine locaties. Aanvullend een reactie aan meneer Jumelet en meneer Muis, ben ik het met meneer Muis eens, dat we ons moeten beperken tot het voorstel, zoals het op dit moment voor ligt en het niet groter maken, want dat zou alleen maar verwarring stichten. Dank u wel.

De heer De Graaf, VVD: De heer Blonk deed net een voorspelling, namelijk dat hij dacht dat we het erover eens zouden zijn dat er een zienswijze voor de deadline ingediend moet worden. Ik denk dat hij daar gelijk in gaat krijgen wat ons betreft. Wij steunen de oproep een zienswijze in te dienen tegen deze provinciale trukendoos die nu open wordt gemaakt. Ik zou op een paar punten een inhoudelijke reactie willen geven. De heer Fortuyn gaf net aan, dat hij zich niet wil branden aan allerlei juridische zaken. Ik weet niet of hij namens het college sprak, maar het lijkt me wel goed om ook bij het opstellen van de zienswijze goed juridisch te laten adviseren, dat we zelf eens wat gaan grasduinen over dit soort aanwijzingen en de bevoegdheid van de provincie. Dan kan je vaststellen, dat de provincie inderdaad deze bevoegdheid heeft, maar die bevoegdheid is niet onvoorwaardelijk. Er moet aan een aantal voorwaarden worden voldaan. Eén ervan is dat er nadrukkelijk provinciaal belang moet zijn. En de tweede voorwaarde is dat er een duidelijke integrale afweging van belangen plaats moet vinden. Zolang

de provincie met een grote boog om Bleizo heen loopt, ook in de motivatie van de aanwijzing, kan je je afvragen of die aanwijzing überhaupt rechtmatig en legitiem is. Ik zou echt juridisch absoluut de grens willen opzoeken. Dat doen we niet alleen voor ons en onze gemeente, maar ook voor het hele land. Er ligt een enorme opgave met elkaar om woningen te realiseren. Als wij als één van de raden in den landen toestaan, laten gebeuren, dat de provincie dit soort trucen uithaalt, de grens van hun eigen bevoegdheden opzoeken, als we het hebben over precedent, dat we dit precedent niet moeten laten gebeuren en er maximaal weerstand tegen moeten bieden d.m.v. een heel heldere zienswijze. Dat is dan een beetje de juridische kant. Dan het hele proces, daar vinden wij als VVD ook wel het e.e.a. van. Het besluit en de discussie en het debat over de Driehoek Noordpolder vindt in dit huis plaats. We zijn als partij in aanloop naar de verkiezingen en onze benoeming in de raad deuren langs geweest om bij alle bewoners van Lansingerland erop te hameren, wat het belang van lokale democratie is en de invloed die deze raad heeft op wat er in het dorp gebeurt. Het kan niet zo zijn, dat we daar bij de eerste de beste commissie en raad straks links en rechts worden ingehaald door de provincie. Straks worden we een soort applausmachine van de provincie, daar moeten we vol tegenin gaan. De aanwijzing, zoals die er ligt, is een minachting van de democratie, minachting van de raad en minachting van de burgers van Lansingerland, dus we roepen in aanvulling en in aansluiting op andere partijen het college op om een heel stevige zienswijze te maken en namens ons in te dienen. Dus we zijn het eens met het voorstel. Dank u wel.

De heer Hofman, CU: Ik had in mijn spreektekst staan dat over de timing van de brief nu inmiddels wel genoeg gezegd zal zijn. Dat blijkt te kloppen. Een kat in het nauw maakt rare sprongen. Volgens mij is gedeputeerde Anne Koning daar een goed voorbeeld van. We hebben nu weer een minister van Volkshuisvesting en die schijnt het beleidsvoornemen te hebben omtrent de toewijzing van woningen, dat het nu voorliggende sturende scenario van de gedeputeerde, het meer evenwicht scenario, onmogelijk blijkt te maken. Ik ben er nog op aan het studeren, maar het lijkt de haast te verklaren. Het vergoelijkt het geenszins. Het is ook opmerkelijk om te zien hoe selectief de gedeputeerde onderzoeken, die onder haar vleugels worden opgesteld, leest. Gedeputeerde schrijft ons enkel over de optimalisatie van deze locatie op basis van het rapport van Antea, terwijl datzelfde rapport van Antea ook speerpunten benoemt als kwantitatieve locaties, ontwikkeling op grote locaties in plaats van op kleine kavels en nog veel meer. Ook in dat kader is het moeilijk om in dat kader de aanwijzing op dit moment van deze gedeputeerde te plaatsen. Ik heb overleg gehad met onze provinciale fractie over deze situatie en het blijkt dat wij niet de enige gemeente zijn die recent een brief van de gedeputeerde op een dergelijke toon heeft gehad. Dat ontstemt hen en onze provinciale fractie gaat morgen ook vragen stellen aan de gedeputeerde over deze ontwerp aanwijzing. We willen graag alle collega fracties vragen om hun provinciale counterparts ook te bevragen omtrent deze situatie. Ik wilde de wethouder gaan vragen om in te gaan spreken, maar dat wordt al gedaan, dat is hartstikke mooi en ook een krachtig signaal volgens onze provinciale fractie, dus goed dat we dat gaan doen. Tot slot, wij laten graag een eigen zienswijze opstellen namens de raad en met de voorgestelde woorden als basis zijn we het van harte eens. Dat was het, dank u wel.

De heer Ruijtenberg, GL: Er is al een hoop gezegd, een hoop grote woorden gebruikt over de brief van de provincie. Ik zal me daar namens GL niet bij aansluiten, niet bij die grote woorden, wel over het feit dat we zeer verbaasd waren over in ieder geval het tijdstip van de brief. De inhoud van de brief verbaast ons niet, wetende hoe de provincie in woningbouw staat, maar het tijdstip heeft ons zeer onaangenaam verrast. Over de inhoud kan ik slechts zeggen, dat wij het als GL niet eens zijn met de inhoud. Wij hebben lang voordat de verkiezingen in aantocht waren al gezegd, dat wat ons betreft de Driehoek Noordpolder groen moet blijven, dat er geen woningbouw moet gaan plaatsvinden. Dus wat dat betreft geen discussiepunt, we zijn het niet eens met de gedeputeerde. De vragen die opgenomen zijn in dit besprekingsstuk, daar kan ik heel kort over zijn. Wat ons betreft is het drie keer ja. Laten we zelf onze eigen zienswijze invoeren, niet die van het college, omdat daar onderwerpen bij gehaald worden en dat geeft ook weer ruimte aan Gedeputeerde Staten om ons te verwijzen naar de windmolens die er niet zijn op Bleizo, dan ga je in andere discussies verzanden. Dus wat ons betreft drie keer ja, een eigen zienswijze. Dank u wel.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Laat ik mijn woordvoering maar eens beginnen met te zeggen, dat de Driehoek Noordpolder niet bebouwd wordt als daar geen goede ontsluiting is en er kunnen ook allerlei andere redenen zijn om daar niet te bouwen, dus laat ik daar mee beginnen. Vervolgens wil ik mijn verbazing uitspreken over de manier waarop de verschillende fracties zich hier hebben geuit richting de provincie. Ik heb woorden gehoord als minachting voor de democratie, schaamteloos, schandalig, kat in het nauw maakt rare sprongen, het was met opzet, het was respectloos, eigen belang van gedeputeerde en de provinciale trukendoos. Het siert een overheid als onze gemeente niet om zich zo uit te laten en te gedragen richting een andere overheid, de provincie. Laat ik dat ook gezegd hebben. Ik denk dat dat precies dat is wat we niet moeten doen in deze situatie. Dan zal ik nu op de punten komen. U kunt uw schouders ophalen, maar dat is niet handig. De heer Jumelet: Ik verbaas me een klein beetje over de

opening van mevrouw Verhoef. Het lijkt wel alsof het slachtoffer nu de schuld krijgt van hetgeen er nu gebeurt. Volgens mij is er iemand die dit veroorzaakt heeft en dat is de provincie. Of ziet u dat anders? Volgens mij staat er onderaan de brief een handtekening van de gedeputeerde van de provincie Zuid-Holland. Niemand heeft gevraagd om die brief hier in Lansingerland, dus ik verbaas me een klein beetje over uw stellingname. Bent u dan niet verbaasd, bent u dan niet boos of verontwaardigd over het feit dat op 17 maart deze brief op de deurmat ploft van de gemeente Lansingerland en van deze raad? Of heb ik het dan mis? Mevrouw Verhoef: U stelt mij die vraag, dus ik zal antwoord geven. Het ging over de zienswijze. Er waren misschien momenten geweest waarop het gelukkiger was geweest om een dergelijk voornemen tot een aanwijzing te laten weten. Ons college wist allang dat een dergelijke zienswijze op de loer lag, want het is een provinciale bevoegdheid en in het najaar van 2021 waren er al brieven gestuurd vanuit de provincie met het verzoek: wat doen we met de Driehoek Noordpolder, die staat op de 3 hectarekaart, kan die eraf of laten we hem erop? Het college heeft toen terecht gezegd: we laten hem erop, want onze nieuwe raad, het nieuwe college gaat daarover en we willen de besluitvorming gewoon zijn beloop laten hebben in het belang van diverse partijen. Dus het tijdstip was misschien niet het meest gelukkige, maar het was verder wel volgens de procedure. De heer Jumelet: Bent u het met mij eens, mevrouw Verhoef, dat deze handelswijze van de provincie het ons onmogelijk maakt, vrijwel onmogelijk maakt om adequaat te reageren, om adequaat een zienswijze in te dienen in deze hele kwestie? U kunt zich toch ook niet aan de indruk onttrekken dat 17 maart, een dag na de verkiezingen, wetende dat op 30 maart de raad wordt geïnstalleerd, er nog geen nieuw college is, de eerste raadsvergadering 12 mei is, dan weet mevrouw de gedeputeerde toch als geen ander hoe het werkt? Dan kunt u zich toch ook niet aan de indruk onttrekken dat we eigen een beetje in een patstelling worden gemanoeuvreed? Of ziet u dat anders? Mevrouw Verhoef: Heer Jumelet, wat ik zie is dat de raad zich op dit moment in een onmogelijke positie bijna manoeuvreert om nog een beschaafde zienswijze te sturen naar de provincie en daarmee de relatie op niveau te houden, die nodig is om gezamenlijk hier uit te komen en inderdaad de regie weer bij de raad te leggen en de democratie zijn beloop te laten hebben. Dat is wat ik zie. Ik zal dan nu antwoord gaan geven op de vragen, want het lijkt net alsof ik hier een kruisverhoor moet ondergaan en alsof ik de provincie zou moeten verdedigen. Dat ga ik geenszins doen. Ik ga u nu uitleggen hoe volgens de PvdA-fractie die zienswijze eruit moet zien. Dus ja, het is goed dat de raad een voorlopige zienswijze indient. De heer Jumelet: Het is geen kruisverhoor en ik spreek u ook niet aan als PvdA-lid, een partijgenoot van de gedeputeerde. Ik spreek u aan als raadslid van de gemeente Lansingerland. U heeft een verantwoordelijkheid als raadslid, als één van de leden van deze raad. We worden als raad overvallen door een brief op een moment dat het voor ons onmogelijk is, voor u maar ook voor ons, om fatsoenlijk te reageren, omdat wij net na de verkiezingen zitten in een proces van collegevorming et cetera. Het is geen kruisverhoor, maar dan verwacht ik van u dat u eigenlijk in die zin ook reageert, maar het lijkt wel of u haast de oorzaak zoekt bij de raad zelf. Ik heb die brief niet gestuurd, ik ben degene samen met 32 anderen die de brief ontvangen heeft. Volgens mij moet u eens kijken onderaan de brief wie die handtekening gezet heeft. Mevrouw Verhoef: Ik weet precies wie die handtekening heeft gezet onder die brief, dus die vraag hoeft u mij niet te stellen. Ik wil nu graag ingaan op: hoe kunnen wij een nette zienswijze terug sturen naar de provincie? Het enige wat ik heb gezegd is dat de manier waarop menig raadslid zich hier vanavond heeft uitgelaten over die brief, over de brief die de provincie ons heeft gestuurd, dat dat in mijn ogen niet meehelpt. Ik wil nu een voorstel gaan doen over hoe de zienswijze eruit zou moeten zien. De heer De Graaf: Ik wilde graag juist op dit punt reageren. Volgens mij zijn het 2 heel verschillende dingen. Ik heb ook in mijn eerste termijn zware woorden gebruikt en wellicht dat mevrouw Verhoef daaraan refereert. Maar ik heb in diezelfde termijn ook gezegd, dat we juist een heel sterke juridische brief moeten maken, die professionaliteit en zakelijkheid uitstraalt. Uiting geven aan emoties in deze raad en de bevolking staat los van de professionaliteit en zakelijkheid waarmee we de zienswijze gaan neerleggen straks. Het zijn 2 heel verschillende dingen, die prima naast elkaar kunnen bestaan. De heer Blonk: Ik wil nog even reageren, want ik vind dat wij nu, daar loopt mevrouw Verhoef een beetje overheen, wij worden gedwongen om op een gekunstelde wijze een zienswijze in te dienen, want we hebben geen raadsvergadering voor 25 april. Dat is schandalig van de provincie, want ze weten dat dat niet lukt op die manier. Dat vind ik echt niet kunnen. Mevrouw Verhoef: Ik wil nog even tegen de heer De Graaf zeggen: natuurlijk, die zienswijze die we op schrift stellen kan zakelijk zijn. Als u daar perse een juridisch verhaal omheen wilt hangen, daar gaat de hele raad over, maar u kunt dat natuurlijk inbrengen. Iemand zei niet: de provincie zal wel meekijken. Die ziet natuurlijk ook hoe hier de raad reageert. De emoties zijn duidelijk, maar het ging mij om de verhoudingen en beleefdheidsvormen. Volgens mij heb ik daar nu genoeg over gezegd. U kunt het niet met mij eens zijn, dat is prima, maar dat is wat ik ervan vindt. Goed, graag een zienswijze voor 25 april 2022, daar zijn we het over eens, met redactionele steun van de griffie. De PvdA is het niet eens met de huidige tekst van de concept zienswijze. Wij zouden die tekst graag veel zakelijker houden, dus alleen beperken tot het verzoek aan Gedeputeerde Staten om met het opleggen van de proactieve aanwijzing te wachten totdat het nieuwe college is aangetreden, zodat ook nog het door Gedeputeerde Staten aangeboden overleg kan plaatsvinden tussen het college van Gedeputeerde Staten en het college van Lansingerland. De raad kan dan op basis van de resultaten van dit overleg en eventuele nieuwe

ontwikkelingen rond de Driehoek met een definitieve zienswijze komen en/of een snel alternatief aanbieden. Zakelijk houden betekent voor ons, dat de passage, ik lees hem even voor. Deze proactieve aanwijzing is volgens de nieuw gekozen raad dan ook niet opportuun, disproportioneel en niet noodzakelijk, wij maken dan ook ernstig bezwaar tegen de door u gevolgde procedure en de ontwerp aanwijzing. Wij roepen het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland op om dit besluit in te trekken. Om die zin niet toe te voegen, want die zin gaat echt niet aan het door de Lansingerland gewenste temporiseren van de besluitvorming bijdragen. Dus houd de zienswijze uitnodigend en zakelijk, zoals ik net heb geformuleerd. Kunt u alstublieft, Gedeputeerde Staten, wachten met die proactieve aanwijzing tot ons college is geformeerd, dan komen wij opnieuw met een zienswijze daarover. De heer Muis: Ik zou graag horen van mevrouw Verhoef waarom we niet zouden mogen zeggen, dat we ernstig bezwaar maken tegen de gevolgde procedure. Volgens mij is iedereen het daarmee eens, dat we hier bezwaar tegen maken, dat we er ernstig bezwaar tegen maken. Dat is ook uit te leggen, volgens mij. Opportuun, disproportioneel en niet noodzakelijk zijn ook de woorden die het college al heeft gebruikt, dus in die zin is het ook niet heel veel anders of nieuw of erger of iets wat wij dan niet zouden willen noemen. Volgens mij is het al heel zakelijk. Het moet geen lieve brief worden, want we zijn allemaal boos, teleurgesteld, dat dit brakke proces gevolgd wordt nu. De heer De Graaf: De woorden die gekozen zijn in de brief van het college geven heel erg uiting aan wat wij vinden, maar dingen als disproportionaliteit en opportuniteit zijn geen argumenten die in een behandeling van de zienswijze juridisch stand houden, dus misschien moeten we iets zakelijker met een nog meer juridische bril moeten kijken. Mevrouw Verhoef: Ik denk dat ik van de heer De Graaf dus steun hoor om dergelijke woorden, die toch een bepaalde lading hebben te vermijden of op een andere manier kenbaar te maken. Wat ik eigenlijk wil zeggen, de heer Blonk had het over de kloof tussen de burgers en de overheid en de handelwijze van de provincie die formeel gewoon haar bevoegdheid uitvoert. Ik denk dat er eerder sprake is van een kloof tussen ons college en de provincie, als daar in het verleden veel vaker informele, met een telefoontje, gesprekken waren geweest, als er ook nu in de afgelopen weken de telefoon was opgepakt, dan hadden we een heel andere zienswijze geformuleerd. Als dat was gebeurd rond de Kerst of in januari was misschien die hele brief van de provincie niet op de mat gevallen. Ik denk echt dat we moeten werken aan het goede gesprek tussen de gemeente, tussen het college en de provincie. Dan krijgen we heus wel rek om hier het democratische proces weer goed op de rails te krijgen, dus ik wil echt met nadruk zeggen: maak de zienswijze uitnodigend, vraag om tijd, vraag om ruimte. Maar vraag niet van een overheid die wettelijk een bepaalde bevoegdheid heeft om terug te komen op een besluit, want in mijn ogen werkt het zo niet. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Arends wordt morgen geacht te gaan inspreken. Ik ben benieuwd wat zij nu, na wat ze gehoord heeft, gaat vertellen.

Beantwoording college

Wethouder Arends: Allereerst mijn waardering door dit agendapunt zo actief hier gezamenlijk te bespreken. En dat was ook nodig, gezien de termijn waar we met elkaar voor staan. Ik vind het goed om al uw gevoelens te horen en dat u dat ook naar elkaar uitspreekt. Dat heeft ook het college in de brief aan u geschreven, dat we graag met u in gesprek gaan, maar vooral ook van u willen horen hoe u hiernaar kijkt, over het gelopen proces. Ook om u te laten weten dat er inderdaad morgen een inspraakmogelijkheid is en dat het college, en ik namens het college, hier gebruik van maakt, van die inspraak. Ik hoor heel veel consensus met name over de timing, het moment dat het college van Gedeputeerde Staten nu gebruikt om deze aanwijzing naar de gemeente naar u te sturen. En ik hoor consensus over bijna de onmogelijke opdracht gezien de termijn en nieuw te vormen raad, u bent inmiddels geïnstalleerd, maar ook het nieuw te vormen college. Want die afspraak hebben wij gezamenlijk met elkaar gemaakt en die afspraak hebben we ook heel duidelijk met de bewoners gemaakt. Die afspraak is meerdere malen uitvoerig besproken met de gedeputeerde, maar ook in de hele regio Rijnmond als het gaat over de opgave tot meer evenwicht scenario. Dus wat u vandaag, vanavond, met elkaar deelt, is natuurlijk ook een onderwerp ook voor de inspraak morgen, over uw ongenoegen, over het proces, de timing en met name over het democratisch proces, waarvan ik vooral in grote meerderheid van u hoor: geef wat er is beloofd, geef Lansingerland de ruimte om het college te vormen, om met een behoorlijk proces naar de raad te komen en dat zijn beloop te laten. Ook de inwoners konden stemmen en dat was een belangrijk onderwerp voor 16 maart en zij hebben zich daartoe uitgesproken. Mevrouw Verhoef: Ik hoor de wethouder zeggen, dat het voornemen om de pauzeknop in te drukken bij de Driehoek Noordpolder veelvuldig gedeeld is met de provincie en regio Rijnmond, maar toch heeft u dat pas schriftelijk meegedeeld aan het provinciebestuur op 23 december 2021, dus ruim een half jaar nadat de raad gezamenlijk met het college op de pauzeknop heeft gedrukt. Klopt dat, of heeft u het eerder al schriftelijk ook kenbaar gemaakt. Want wat u mondeling heeft gedeeld, dat kunnen wij natuurlijk niet weten. Wij hebben eerder dat met elkaar gedeeld, of het schriftelijk is geweest, we hebben een uitgebreide presentatie in de regio gegeven eigenlijk rondom de eerste vraag van de

provincie: kunt u een stapje meer doen? Welke plannen heeft u nog meer? Daarin is de Driehoek Noordpolder uitgebreid besproken. Daarna is er op vraag van de regio en van de gedeputeerde om hem op de bouwtafel te leggen. Dat is een uitgebreide bespreking geweest met de argumenten waarom wij dat niet verstandig vinden, waarom wij op die pauzeknop hebben gedrukt en het als onderwerp bij de verkiezingen te laten zijn en daarna het democratisch proces met de vorming van het nieuwe college en dat de raad zich kan uitspreken in een besluitvormingstraject richting wel of niet gebruik maken van de woningbouwlocatie Driehoek Noordpolder. Mevrouw Verhoef: Ik wil het nu toch even scherp hebben, want we hebben nu de aandacht van iedereen. U zegt dat u het als college niet verstandig vond om de Driehoek Noordpolder op de 3 hectarenkaart te zetten. Toch heeft het provinciebestuur u in november gevraagd met een brief, tussen de regels door stond daar: wilt u deze locatie op de 3 hectarenkaart houden, dus als woningbouwlocatie aanhouden? Toen heeft u in uw antwoord gezegd: jazeker, want wij willen bijdragen aan de grote woningnood en ook de sociale bouw helpen stimuleren. Dus u heeft zelf actief deze locatie op de 3-hectarenkaart gehouden. Klopt mijn interpretatie? Wethouder Arends: Er zijn 2 dingen die mogelijk door elkaar gaan. Het eerste gaat over de bouwtafel, dat is een tafel met experts om bepaalde woningbouwlocaties te versnellen. Rondom die tafel heb ik gezegd: dat is niet het juiste moment, want we hebben op de pauzeknop gedrukt. Het andere is: er is een 3-hectarenkaart. Er is letterlijk gevraagd: wat wil de gemeente Lansingerland met de benoeming van de Driehoek Noordpolder op die kaart? Daarvan heb ik gezegd: die kan blijven staan omdat de gemeente Lansingerland nog geen uitspraak heeft gedaan. Sterker nog, u heeft daar in de omgevingsvisie een studielocatie van gemaakt. Het zou niet passend zijn als het college daar zelfstandig een besluit over zou nemen. Dus hij past in het bod, dat we in de regio hebben gestuurd, waar u ook een afschrift van heeft. Dat sluit volledig aan. Maar op dit moment, we kunnen er mogelijk een keer een bespreking van maken, maar voor nu ben ik heel blij dat u op deze manier, misschien met veel kritische woorden, het is mooi dat u dat laat zien, want het gaat over uw bevoegdheid. U bent de hoogste in lijn als het gaat om een wijziging van een bestemmingsplan. Terecht in mijn optiek, dat u zich dat aantrekt. Volgens mij is het goed dat u dat vanavond naar elkaar hebt uitgesproken. Ik vind dat mevrouw het ook keurig aangeeft, uiteindelijk gaat het over een gezamenlijke opgave in de provincie, eigenlijk in heel Nederland. We hebben het nodig dat we samenwerken. Dan helpt het niet om een proactieve aanwijzing te geven en het helpt ook niet om brieven naar elkaar te sturen, maar wel gezamenlijk die opgave zien en erkennen, maar dan wel het democratisch proces zijn beloop laten met een goede timing, die dan mogelijk de provincie in een later stadium wel of niet zou nemen. Mijn advies is om het in te trekken, dat zal ik morgen kenbaar maken, om het zijn beloop te laten, zodat u in charge bent over uw besluitvormingsproces samen met het college, het nieuwe college. Verder heb ik geen concrete vraag gekregen, maar dat is wat ik nog wilde geven aan u t.a.v. deze bespreking. De heer Blonk: Ik heb een vraag, eigenlijk wil ik die vraag ook naar mijn collega doorsturen, zodat ze in de tweede termijn nog kunnen aanhaken. Wat is nou de juridische waarde van een zienswijze, die de raad heeft opgesteld, maar niet is vastgesteld door de raad? We moeten daar niet op fout gaan, zodat we met een vormfout niet ontvankelijk zijn. Ik zit een beetje met het proces, hoe gaan we dat nou eigenlijk doen? Misschien dat de raad daar ook op in kan gaan, maar misschien heeft u een advies aan de raad. Wethouder Arends: Sowieso is het goed wat de heer De Graaf aangaf om je juridisch goed bij te laten staan. Dat heeft het college de afgelopen periode ook gedaan, precies bekeken wat de juridische status van zo'n aanwijzing is. Wie zijn belanghebbend als het gaat om het indienen van een zienswijze? Dat hebben we goed uiteengezet. Uiteraard zullen we de kennis delen met u en met uw griffie als u een zelfstandige zienswijze wilt indienen. Hij is ook naar u gestuurd, omdat u het hoogst bevoegd orgaan bent voor het wijzigen van een bestemmingsplan. Maar belanghebbenden zijn er meer, dat kan ook het college zijn, maar dat kunnen ook de omwonenden zijn. Er zijn er meerderen in die zin. De heer Blonk: Het is duidelijk wat u aangeeft, maar mijn vraag is eigenlijk simpeler. Die brief is aan de raad gestuurd en wij willen een zienswijze indienen, maar we hebben geen raadsvergadering. Hoe gaan we dat dan doen? Misschien kan de griffie ons helpen of een wethouder of collega? Ik heb geen idee hoe we dat moeten doen, maar we moeten het wel doen. Mevrouw Verhoef: Ik wil aan de wethouder vragen of het misschien zou helpen als er gewoon een telefoontje wordt gepleegd naar het college van Gedeputeerde Staten en dat gewoon wordt gezegd: kunnen we 2 of 3 of 4 weken uitstel hebben om een zienswijze in te dienen? Zo zou je tot een oplossing kunnen komen. U kunt dat natuurlijk morgen opperen. Wethouder Arends: Om bij het laatste te beginnen: morgen is dat natuurlijk mijn oproep. Ik hoop, dat Provinciale Staten die oproep volgt en ook dat gaat vragen aan het college. Daarom is het ook zo belangrijk om mondeling morgen een toelichting daarop te geven. U krijgt zoveel brieven, dat is bij PS ook, bij Provinciale Staten ook, daarom is het zo belangrijk dat ik er morgen ben en dat laat weten en eigenlijk letterlijk vraag dat Provinciale Staten aan GS vraagt om hem in te trekken dan wel in het uiterste geval om hem aan te houden. De heer Blonk vraagt terecht: hoe werkt dat juridisch als we als raad niet meer bij elkaar komen? U kunt natuurlijk te allen tijde een raadsvergadering inlassen om het nog feitelijk te besluiten. Dat zou kunnen. U zou de opdracht in die optiek aan ons kunnen geven, aan het college kunnen geven, waarin u het voorstel doet wat de inhoud daarvan moet zijn, want het college is belanghebbend en is bevoegd tot een zienswijze. In de brief hebben wij aangegeven: mocht er voor die datum nog geen nieuw college zijn, dan kan het demissionair

college hem indienen. Dus dat kan namens u. Het is even aan u of u wilt kiezen voor een extra vergadering waarin u hem zelfstandig besluit. Of we doen dat in samenspraak. Als wij van de griffie horen, dat u het daar mee eens bent, u stelt hem op en u bent het daarmee eens, dan kan het college hem namens u sturen aan de provincie. Dat zijn 2 opties, mogelijk kunt u in de tweede termijn aangeven wat u daarin het meest passend vindt.

Tweede termijn

De heer Muis, D66: Om met het laatste te beginnen, het is natuurlijk wel zo praktisch als we in samenspraak met de griffie en met de woordvoerders een zienswijze maken, die het college dan namens de raad op de post kan doen en ervoor zorgen dat het er komt. Daar kan iedereen in de tweede termijn op ingaan, ik denk niet dat we de hele raad bij elkaar hoeven te roepen om dat formeel te besluiten in een vergadering met een opening en catering et cetera. Dan het verzoek: waarom geen telefoontje? Er is natuurlijk verzocht om een brief, om een reactie, om een zienswijze. Bellen altijd. Dat haakt ook aan op een ander punt, daar heeft mevrouw Verhoef misschien best gelijk, daar heeft ze op zich best een punt, het gaat om de verhouding met de provincie. Dit mag natuurlijk nooit gebeuren, dit had natuurlijk nooit mogen gebeuren, maar de situatie is dat het is gebeurd. Dan moet je mee in het spel van: iemand stuurt je een brief en dan moet je erop reageren. Maar hier komt nog wel iets achteraan, dat we dit niet willen in de toekomst. We moeten elkaar niet verrassen als besturen. We willen dit zien te voorkomen door het gesprek aan te gaan. Volgens mij kan heel goed wat mevrouw Verhoef zegt in de zienswijze worden opgenomen, dat het college, het nieuwe of het oude, gewoon het college, want we hebben geen demissionair college, er is gewoon een college, dat het college met de provincie hierover in gesprek wil, even los van die zienswijze. Dat moeten we gewoon in de brief opnemen. Heel goed te horen dat verschillende partijen al met de Statenfracties bezig zijn, het CDA, de CU, misschien anderen ook. Het Statenlid van D66 is in het weekend al langs geweest bij de Driehoek Noordpolder, dus ik denk dat het voldoende bekend is morgen wat er aan de hand is. Ook nog even een reactie richting mevrouw Verhoef. De provincie weet natuurlijk ook allang wat er aan de hand is. Ik kan me niet voorstellen dat al die ambtenaren een werkbezoek organiseren en dan niet weten welk proces wij hier met elkaar hebben afgesproken. Dat kan ik mij niet voorstellen. Het komt van 2 kanten, ook van de provincie, zij weet dat wij hier met elkaar in een ingewikkeld proces zitten en dan toch tegen beter weten in een werkbezoek brengen, daar geen bewoners bij uitnodigen, daar geen college bij uitnodigen, daar geen raadsleden bij uitnodigen. Ja, je kan het kwalificeren zoals je wilt, maar ik vind het in elk geval niet netjes. Dan even bij de woorden niet opportuun, disproportioneel en niet noodzakelijk, ik heb het even opgezocht. Volgens mij is dat heel makkelijk op te lossen. Niet opportuun is niet op het geschikte moment, daar kan je het moeilijk niet mee eens zijn. Dan zeg je gewoon: niet op het geschikte moment. Disproportioneel is niet het middel om de opgave voor meer sociale woningen in Lansingerland te bereiken. Dus volgens mij is dat ook heel helder, dat het niet proportioneel is t.a.v. dit doel. Dus die zin zou je er ook voor kunnen gebruiken. En niet noodzakelijk, ja, ik weet niet wat er erg is aan niet noodzakelijk, volgens mij kan dat blijven, want het is niet noodzakelijk. Tenzij je zegt: dit gaat van tafel, we gaan in gesprek, dan is het niet noodzakelijk. Maar volgens mij zijn we dat station al gepasseerd. Volgens mij hoor ik heel veel overeenstemming om een brief te sturen, waar we niet al die woorden gebruiken zoals op facebook en twitter, zelfs tiktok klaarblijkelijk met een dansje erbij. Het zal vast een heel nette, juridische maar toch stevige brief kunnen worden, ben ik van overtuigd. Dank u wel.

De voorzitter: Ik heb even overleg gehad met Karin aan mijn rechterzijde. Wat is er nu handig in deze? Ik hoor: telefoontje, mondeling enzovoorts. Het zou kunnen zijn dat wij als commissie als raad, het college de opdracht geven om een brief op te stellen. De brief kan ter consultatie naar degenen die hier woordvoerder zijn geweest: is dit de inhoud die wij naar de provincie willen sturen? Dat lijkt mij een heel goede, want dan kan de zienswijze gewoon ingediend worden. Dat zou mijn voorstel zijn, de wethouder heeft dat al enigszins naar voren gebracht.

Wethouder Arends: Ik wil hier toch even op reageren. U stelt voor dat het college met een voorstel komt. Volgens mij zou het ook nog heel krachtig zijn, dat u namens de raad met de griffie een zienswijze opwerkt. De voorzitter: Volgens mij hebben we dat gemeld, dus bij deze. Een raadsbrief.

De heer Blonk, L3B: Ik wil toch even terugkomen op het kieskompas. Er was een vraag: mag er gebouwd worden in de Driehoek Noordpolder. Mee eens, zegt de PvdA, zeer geschikt voor woningbouw, het probleem voor ontsluiting van de Driehoek is dan ook op te lossen. Mevrouw Verhoef zei, dat de PvdA niet zo uitgesproken was, maar ik vind dit heel erg uitgesproken. Mevrouw Verhoef: Ik word een beetje gek van de heer Blonk, want hij haalt dingen aan, hij citeert dingen, ik weet niet welke kieswijzer u bij de hand heeft, maar er wordt weldegelijk gezegd: onder de voorwaarde dat. Misschien moest het in 30 woorden en past het er niet op, maar ik word er een beetje gek van dat alle ballen op de PvdA worden gezet vanavond. Wat hier op tafel ligt is de relatie tussen de provincie en onze gemeente. Daar moet u

zich zorgen over maken en niet over de PvdA. De heer Blonk: Ik maak me zeker zorgen, dat heb ik ook geuit samen met Michiel Muis en bijna alle andere fracties. U gaf in uw termijn aan: nee, bij ons is dat helemaal niet duidelijk, of er wel of niet woningen gebouwd worden. Dan denk ik: dan moet ik even kijken wat zo iemand in het kieskompas heeft gezet, want het kieskompas was een onderdeel van de verkiezingen die we onlangs gehad hebben. Dan citeer ik uit wat u aangegeven heeft. Dat zijn minder dan 30 woorden, die ik zojuist aangegeven heb. Ik begrijp niet waarom u daar zo boos over wordt, want u heeft dat zelf geschreven. Voorzitter, ik ben het eens met uw voorstel om het op die manier te doen. Dank u wel. De voorzitter: Laten we het daar over hebben en niet allerlei zijpaden nog even ingaan. Wat ik naar voren gebracht heb, daarvan is de vraag: bent u het daarmee eens of niet mee eens? Dat zou ik prettig vinden, zodat we de discussie niet gaan overdoen.

De heer Jumelet, WIJ: In de eerste termijn heb ik, maar ook anderen, me emotioneel uitgesproken over hoe wij aankijken tegen de brief, zoals die op 17 maart geland is in dit huis. Ik vind dat we die ruimte moeten nemen, want dat maakt de politiek ook veel duidelijker en ook aansprekender, omdat je laat zien hoe je er feitelijk in zit. Dat wil niet zeggen, dat de brief emotioneel zou moeten zijn aan de provincie. Dat wordt een zienswijze. De heer De Graaf, groot gelijk, laten we hem zakelijk houden, want anders wordt het wel heel ingewikkeld. Dat laat niet onverlet dat wij in dit huis, in deze vergadering best emotioneel mogen uiten, want anders wordt het wel heel erg mechanisch, dan staan we wel heel erg ver van wat wij beleven. De discussie die gevoerd werd aan het einde van de eerste termijn, toen dacht ik: dat illustreert nou eigenlijk de onmogelijke positie waar we in gemanoeuvreerd worden, dat wij moeten gaan nadenken: hoe kunnen wij op een goede manier een juiste, een formeel juiste zienswijze indienen. Het is toch te gek voor woorden, dat wij in die positie door een ander bestuursorgaan worden gedrukt? Dat maakt toch ook wel dat de emotie in die zin ook wel terecht is. Ik ben het hartstikke eens met het voorstel dat gegeven is, linksom of rechtsom, we moeten gewoon een goede zienswijze. Ik ben ook hartstikke blij dat de wethouder morgen gaat inspreken en ook de bewoners. Laten we maar flink op het orgel gaan als het daar om gaat. Ik hoop van harte, wij hebben geen provinciale vertegenwoordiging, Wij Zuid-Holland bestaat nog niet, wellicht is dat een volgende stap, maar ik hoop dat de partijen met vertegenwoordiging in de provincie hun mensen ook mee krijgen en Gedeputeerde Staten tot de orde kunnen roepen en zeggen: joh, trek die brief in. Toch nog een opmerking over wat mij dan toch wel weer raakt, wat de wethouder zegt: we hebben het besproken, we hebben het gedeeld aan allerlei tafels. Die brief van 17 maart, het is toch eigenlijk te gek voor woorden dat dit gebeurt. Het is niet iets wat de provincie niet weet, ze wist het, ze weet hoe we erin zitten, in welk proces we zitten. Los van de inhoud, ik blijf het toch een heel bijzondere manier van omgang vinden ook vanuit de provincie. Daar wil ik het even bij laten. Dank u wel.

De heer Van Harn, CDA: Ondanks alles wat er gezegd is zojuist, blijf ik toch staan achter de woorden die ik gebruikt heb in mijn eerste termijn. We mogen hier best wel krachtig op reageren. Wij hebben niet gevraagd om een proactieve zienswijze, dus ik vind best dat daar passend op geantwoord mag worden. Ik ben het eens met het voorstel zoals het nu is uitgesproken, dat de raad samen met de griffie een voorstel maakt en dat dat uiteindelijk door ons college gestuurd wordt naar Gedeputeerde Staten. Ik wens mevrouw de wethouder succes morgen bij het inspreken. Als ook omwonenden misschien gaan inspreken: alle succes. Hier wil ik het bij laten.

De heer De Graaf, VVD: Nog een paar woorden. Ik denk dat we het verder kort moeten houden, want de tijd hebben we hard nodig om een brief te fabriceren met elkaar de komende dagen. Eens met het voorstel nogmaals. Goed om een juridisch begaafd persoon mee te nemen bij de revisie van die brief. Het gaat er niet om wat wij krachtig vinden of passend vinden of dat we op het orgel moeten in die brief, het gaat erom dat er in de brief argumenten staan die juridisch steekhoudend zijn, waardoor de provincie er niet omheen kan. Daar zouden we oog voor moeten houden bij het opstellen en uitwerken van de brief. Verder rest mij de wethouder succes te wensen bij haar inspraak morgen. Ik hoop dat dat succesvol is.

De heer Hofman, CU: Ook wat ons betreft eens met de insteek zoals die benoemd wordt door diversen. Toch ook richting mevrouw Verhoef en de heer De Graaf: het is goed om in de zienswijze ook voor te sorteren op een stuk herstel van de relatie. We hebben vanavond hier voldoende emotie geuit. Ik denk dat het goed is om misschien van de heel grote woorden weg te blijven in onze zienswijze om daarin uiting te geven aan dat we samen met de provincie hier uiteindelijk uit willen komen. We zitten ergens een beetje op het strafbankje van de provincie, dat is een positie waar we niet al te graag in willen zitten. Op hele scheve verhoudingen zitten we niet te wachten. Wat mij betreft stellen we ons stevig doch constructief op. Dank u wel.

De heer Ruijtenberg, GL: Ik zal even aan de heer Muis uitleggen waarom ik zat te tellen. Er werd gesproken eerder over een extra raadsvergadering uitschrijven. Dat is inmiddels van de baan, maar toen ik aan het tellen was nog niet. We hebben natuurlijk niet 33 mensen nodig, we hebben een quorum

nodig, dus dat zijn er 17. Inclusief de voorzitter zitten we hier met 12, dus dan zouden we er 5 mensen bij moeten trommelen, dan zouden we in principe heel snel een raadsvergadering kunnen regelen. Dat is niet meer nodig, want de brief wordt gemaakt. Over de toon van de brief en de inhoud, het is goed om daar iemand bij te hebben. Aan de andere kant wil ik zeggen: het is geen 1566, wij zijn de gemeenteraad van Lansingerland en niet Hendrik van Brederode. De gedeputeerde is niet Margaretha van Parma. Het hoeft geen smeekschrift te zijn, we kunnen best stevig zijn in de brief. Ook stevig kan je nog steeds heel professioneel zijn. Daar wil ik het bij laten.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Er is nog een aantal punten die ik wil maken, maar ik houd het heel kort. Ik wil allereerst toch even benadrukken, dat de aanwijzing van het college komt van Gedeputeerde Staten en niet alleen van de gedeputeerde Anne Koning. Net als hier, het hele college is verantwoordelijk. Ik hoor sommige fracties zeggen: we hebben niet gewacht op een proactieve zienswijze. Maar als je heel eerlijk kijkt, de heer Hofman had het ook over het strafbankje, ons college heeft het natuurlijk wel uitgelokt door niet bepaald vaart te maken met de bouw van sociale woningen. Helaas treft het nu de Driehoek, maar het had ook een andere locatie kunnen zijn, waar de provincie had gevraagd: joh, maak daar nou eens vaart. Het belangrijkste lijkt mij, u wilt toch voor 25 april deze zienswijze indienen, dat kan, u kunt ook wachten tot het nieuwe college er is en gewoon om uitstel vragen. Maar als dat zo niet in de meerderheid van de raad ligt, dan zal ik dat niet opperen. Ik zou zeggen: doe de zienswijze op de post als raad. We hebben er nu ook als commissie over gesproken, ik zie niet waarom het van het college moet komen. Volgens mij hoor ik de wethouder zeggen: het is krachtig om ook als raad dat signaal te geven. Ik vind het heel belangrijk dat die zienswijze niet een toon heeft van: we zullen de Provinciale Staten eens even de les lezen. Sorry, het college van Gedeputeerde Staten. Het mag van ons een stuk constructiever, uitnodigender. Daarom opperde ik ook: haal nou bepaalde zaken eruit. Ik hoorde daar in de vorige termijn wel steun voor, nu hoor ik dat wat minder. Ik weet niet of er nog een rondje gemaakt gaat worden om de tekst aan te passen, want dan zou ik daar nog wel het e.e.a. in willen editten. De heer Muis: Ik zou graag willen weten van mevrouw Verhoef wat voor opdracht ze haar Statenlid mee gaat geven voor morgen. Hoe ga je hier heel lief en fatsoenlijk, nou, fatsoenlijk natuurlijk wel, maar hoe ga je heel lief zeggen dat je het er niet mee eens bent? Wat voor opdracht gaat mevrouw Verhoef mee geven? Mevrouw Verhoef: Het gaat er volgens mij niet om dat je het er niet mee eens bent. Je kunt aangeven: onze raad, onze gemeente in samenspraak met onze inwoners heeft tijd nodig om het democratische proces zijn beloop te laten hebben, kunt u op zijn minst die actieve aanwijzing niet nu doen maar later, als u hem al doet, zodat we de tijd hebben om dat democratische proces weer op te pakken? Wat we nu eigenlijk zeggen is: trek hem terug. We lezen het college van Gedeputeerde Staten de les. Ik vraag me af of dat de manier is om dat te doen. Of dat je zegt: wacht even, we hebben tijd nodig, we willen graag eerst in overleg gaan met het college, liefst het nieuwe college, wat de provincie aanbiedt, er wordt ruimte geboden, pak die hand aan, laat dat gesprek tussen college en provincie eerst plaats vinden. Op basis daarvan ga je dan verder in gesprek. Ik heb het idee dat we nu eigenlijk zeggen: jullie hebben een fout besluit genomen, een foute brief, neem het terug en we zijn boos. Ik weet niet of dat de oplossing is. De heer Jumelet: Ik vraag me af als ik de woorden van mevrouw Verhoef hoor, de woorden van de wethouder: staat u nou eigenlijk voor uw bevoegdheid of niet als raad? Het lijkt wel of u zoete broodjes wilt bakken bij de provincie: we gaan niet de les lezen. Er gebeurt hier iets waar wij als raad van willen zeggen: wij willen niet dat dit gebeurt. In een zienswijze mag je toch aangeven: wij hebben hier een proces en u gaat als een olifant door een porseleinkast en dat zint ons gewoon niet, wij willen recht doen aan afspraken die we gemaakt hebben. Of ziet u dat anders? Ik totaal niet plaatsen dat u zegt: we gaan de provincie niet de les lezen. Dat doen we ook niet, we vragen gewoon: trek dat ding in. We gaan gewoon doen wat we afgesproken hebben in een democratisch proces. Ik begrijp niet waar u heen wilt. Mevrouw Verhoef: Trek gewoon dat ding in, als u dat niet de les leze vindt, meneer Jumelet. Ik heb gezegd wat ik wilde zeggen. Waar ik vooral op aan wil sturen is: zend wel een zienswijze in, houd hem constructief, stuur aan op dat gesprek, zorg dat je de ruimte krijgt enzovoorts. U kunt in meerderheid natuurlijk zeggen: we schrijven de brief zoals die nu in dat stukje tekst staat. Dan zou ik zeggen: shoot yourself, maar ik zet mijn handtekening er niet onder op die manier.

De voorzitter: Mevrouw Arends niets meer te melden? Nee? Helder. Kort gezegd: er komt een brief, opgesteld door een aantal mensen in samenspraak met de griffie. Dan de opdracht zoals ik recent al heb medegedeeld. We gaan verder niet meer in discussie hierover.

6. Stukken ter advisering aan de raad:

6.a Geactualiseerde Bodemnota en Bodemkwaliteitskaart

De heer Jumelet, WIJ: De bodemnota. Ik zou haast het woordgrapje willen maken: we hebben hem grondig doorgenomen. Dat is heel flauw op dit tijdstip. Het is een lijvig stuk. Mijn fractie vindt het er allemaal heel erg goed uitzien. Eigenlijk hebben we hier geen vragen of opmerkingen verder bij. Wat ons betreft is het een hamerstuk.

De heer Meuldijk, L3B: Ik zou willen beginnen met less is more. Dat geldt met name voor deze nota kwaliteitskaart: minder regels, meer gebruiksgemak levert dat op. Dat zie je dan maar. Het is wel goed om te zien dat PFAS de aanleiding was voor de actualisatie. De DCMR evaluatie uit 2020, daar komt dat naar boven. Goed om dit te zien en ook van belang voor deze gemeente voor de ruimtelijke ordening. Voor de gebiedsontwikkeling is het goed om dat op orde te hebben. Ik ben ook blij met de mandatering aan het college om daar in te grijpen waar nodig, zodat de actualisatie in het vervolg gemakkelijker en sneller kan. Feitelijk zie je hier een stukje circulaire economie terug komen door het hergebruik van grond, die circulaire economie, we zijn er echt naar onderweg. Goed om te zien. Ik ben erg blij met de vragen, de goede en relevante vragen van de heer Hofman naast mij. Ik ben nog blijer met de beantwoording, want daar blijkt heel duidelijk, uit die bevredigende beantwoording dat niets de ontwikkelingen voor Bleizo in de weg gaat staan. Ook daar weer: heel fijn. Dan met permissie, ik kijk naar de voorzitter, de griffie en het ambtelijk apparaat, ik hoop dat het mij vergeven is vanwege mijn nieuwheid in deze contreien, dat ik nog niet de route heb gevonden via griffie naar ambtelijke ondersteuning voor vragen, dus ik wil ze hier dan toch met permissie wel stellen. Ik begrijp dat daar nu misschien geen antwoord op is, op die vragen, dan is het uiteraard prima als die schriftelijk komen, maar even vanuit mijn nieuwsgierigheid en mijn nieuwheid in deze gemeente op dit terrein. Zo ben ik benieuwd naar de opslagplaatsen van grond, hebben wij daar voldoende ruimte en capaciteit voor in onze gemeente? Ik kan me voorstellen dat er verschillende opslagplaatsen zijn. Gewoon een interesse om te weten hoe dat zit. De gemeente Lansingerland kenmerkt zich met heel veel gebiedsontwikkelingen en we leveren, voor zover ik heb begrepen, alle grond bouwrijp op aan de projectontwikkelaars. Dan rijst mij de vraag: ik neem aan dat we dus goed hergebruik hebben van de voorbelastingpakketten. Tot slot, we hebben hier de leuke constellatie dat we 2 hoogheemraadschappen hebben binnen onze gemeentegrenzen, dat maakt het soms wat diffuser en lastiger. Ik weet als geen ander dat er weleens problematiek kan zijn met de opnameplicht van alle baggerspecie. Dus ook daar weer, nogmaals, ik weet dat het een technische vraag is: loopt dat goed bij beide hoogheemraadschappen, zit er nog onderscheid in? Daar ben ik erg nieuwsgierig naar, hoe dat verder functioneert. Voor de rest verder zeker een hamerstuk, het zijn louter technische vragen vanuit mijn interesse. Daar wilde ik het bij laten.

De heer Ammerlaan, CDA: Ik ben ook nieuw in deze commissie en ik had begrepen dat het meestal lang kan duren, maar ik heb ook verbeteringen gehoord. We hebben gelezen dat de bodemkwaliteitskaart verouderd was en hersteld moest worden, geactualiseerd worden. We kunnen er heel veel over lezen. DCMR heeft er heel goed naar gekeken. Wat handig en fijn is, is dat bij maatschappelijke en economische ruimtelijke ontwikkelingen faciliteren het uitgangspunt is. Bij het opstellen is het vereenvoudigd. Nou, dat willen we graag horen. Wat ook fijn is, dat voor zowel gemeente als voor derden de besparingen positief financiële gevolgen hebben. Dan krijgen we een beetje geld binnen, altijd makkelijk, niet uitgeven. Kort gezegd: hamerstuk. Punt.

De heer Jumelet, VVD: De bodemnota is wat ons betreft een goede stap in de richting van duurzaam en efficiënt beheren van de bodem en ondergrond van onze gemeente. Naast dat het natuurlijk ook gewoon wettelijk verplicht is. Wat ons betreft een goede zaak, maar we moeten ook kritisch kijken naar deze nota. Hieruit voort komend hebben wij de volgende vraag. In de samenvatting van het raadsvoorstel wordt gesteld, dat met het vaststellen van dit grondstromenbeleid er meer grondstromen kunnen plaats vinden zonder dat daar voorafgaand de kwaliteit van de grond moet worden onderzocht. Dit, terwijl er gesteld wordt in het voorstel dat het grondstromenbeleid milieu-hygiënisch moet zijn. Dat er voldaan moet worden aan de toetsingsnormen die zijn opgesteld in hoofdstuk 4.3 op pagina 23 van de nota bodembeheer, terwijl we vooraf geen controle moet worden uitgevoerd. Hoe kijkt de wethouder hier tegenaan?

De heer Van der Stad, D66: De D66-fractie kan akkoord gaan met het actualiseren van de nota en kaart. De versimpeling, zodat bedrijven en inwoners gebruik kunnen maken van de informatie uit de bodemkwaliteitskaart van de gemeente leidt tot een groter gebruiksgemak. De gemeente en derden besparen hiermee tijd en kosten. Wat ons betreft een hamerstuk.

De heer Hofman, CU: Wat ons betreft gaat dit ook een hamerstuk zijn. Ik ben blij met eloquente nieuwelingen in de raad, want ik had exact dezelfde vraag als de heer Jumelet, maar ik had hem nooit zo eloquent kunnen verwoorden. Dank u wel.

De heer Duk, GL: Omdat duurzaamheid zo'n belangrijke drijfveer voor het opstellen van dit stuk is, schuif ik vandaag nog even aan bij uw vergadering. Door het voorliggende stuk wordt het vereenvoudigd om grond te hergebruiken. Dat is een duurzaam uitgangspunt en daar is GL dan ook erg blij mee. Uiteraard hangt het er wel vanaf hoe dit vereenvoudigd wordt en daar maak ik me wel zorgen. Door minder regels te hebben en grotere hoeveelheden grond zonder eerst onderzoek naar ernstige vervuiling

te hergebruiken, lopen we een verhoogd risico dat mensen of natuurlijk op ernstig vervuilde grond komen te wonen. Dat lijkt me niet gezond voor mens, dier en plant. Er wordt gesproken over het verruimen van de normen voor grondgebruik bij de functie wonen. Dat beangstigt zij. Vooral als ik zie dat de normen voor kwik van 0,83mg/kg grond naar 4,8 gaan. Bij lood is van 210 naar 300. Chloor van 0,002 naar 0,1. DDT verdubbelt van 0,2 naar 0,4. Cadmium van 1,2 naar 3,7. PCB van 0,04 naar 0,25. En andere zware metalen vaak 3 maal zo hoog zijn als de landelijke norm. Waar zijn deze grote verschillen op gebaseerd? Is er onderzoek gedaan naar de invloed op de volksgezondheid? Wat is deze invloed dan? Is het bijvoorbeeld met zulke waarden nog wel veilig om in de achtertuin groente te telen? Voor schooltuinen, volkstuinten en speeltuinen geldt er een veel strengere regel dan voor de achtertuin van huizen. Tuinen, die volgens de gemeente zoveel mogelijk onverhard en groen moeten zijn, plekken waar kinderen in de aarde wroeten, kruiden worden geteeld, maar ook waar de GGD-norm voor lood wordt overschreden. Waar mensen komen te wonen mag de grond volgens dit voorstel vele malen viezer en ongezonder zijn dan de landbouwgronden. Het uitgangspunt lijkt vooral geldbesparing te zijn geweest, maar tegen welke kosten? Ik hoor graag van de wethouder hoe groot deze risico's kunnen zijn. Ook hoor ik graag waarom dit soort grote afwijkingen van de landelijke en nu geldende normen niet duidelijk worden benoemd in het raadsvoorstel. Toen ik het raadsvoorstel las, dacht ik dat het om een vrij weinig ingrijpend technisch verhaal zou gaan, dat primair verlaging van kosten zou meedragen. Er wordt niets verteld over de GGD-normen die niet gehaald worden of de risico's die daarbij horen. Dat is ook terug te horen bij de woordvoering van een aantal van onze voorgangers. Ik sluit af met de hoop uit te spreken, dat de wethouder mijn zorgen weg kan nemen, desnoods schriftelijk. Mocht dat niet het geval zijn, dan overweegt GL een amendement.

Mevrouw Biharie, PvdA: Ik vind het heel goed, dat er nu een nieuwe bodemnota ligt. Voor ons is het een hamerstuk, maar ik heb een kleine opmerking. Er wordt gesteld, dat het een vereenvoudiging is tot groter gebruiksgemak voor onze burgers. Alleen vraag ik me af, de betrokkenheid d.m.v. burgerparticipatie is omdat het technisch zou zijn niet meegenomen. Voor de volgende keer als de update zou komen vind ik het wel belangrijk dat inwoners in onze gemeente steeds meer bewust worden van hun leefomgeving, wat ik heel belangrijk vind. De gemeente heeft een zorgplicht daarvoor. Dus een klein voorstel / advies voor de volgende keer: neem de burgers dan mee. Als het te technisch is, praat de taal van de inwoners, maar neem ze wel mee. Daar wil ik het bij laten. Voor ons is het een hamerstuk. Dank u wel.

De voorzitter: Ik heb heel vaak gehoord: een hamerstuk. Maar er zijn ook vragen, waaronder technische vragen. Kijken wat voor oplossing daarvoor is te vinden.

Beantwoording college

Wethouder Arends: Inderdaad veel technische vragen, maar dat zegt maar eens in deze nieuwe raad en in deze nieuwe commissie hoe u geïnteresseerd bent in onze bodem. Want het is belangrijk dat we goed kijken: wat zit er allemaal in die bodem. En dat we een beetje gezond, of, we willen gezond leven. Elke 5 jaar moet het geactualiseerd worden en dat was nu ook echt nodig. Normaal is het een collegebevoegdheid, maar het gaat echt over de gebieden en daar bent u als raad bevoegd in om deze vast te stellen. Ik heb het geluk gehad, dat een aantal vragen vooraf naar mij toe kwamen, zodat ik enigszins antwoord kan geven. Een aantal is niet tot mij gekomen, ik probeer daar toch een deel antwoord op te geven. Mocht er nog iets ontbreken, stel dat dan in de tweede termijn, dan ga ik die voor u schriftelijk afdoen, zodat u de informatie voor de raadsbehandeling tot u heeft gekregen. De heer Meuldijk is erg geïnteresseerd in de grond, dat hoor ik graag. Ik heb ook onlangs dit dossier overgenomen van de vertrekkende wethouder, mijn collega en ik hebben alles waargenomen, dus voor mij was het ook even zoeken: hoe gaat het met onze grond? Drie vragen. De eerste gaat over de voorbelasting. Dat gaat met name over schoon zand, dus niet over vuil, met name schoon zand. Er is voldoende capaciteit in de gemeente om te voorzien in de opslagplaatsen. Die opslagplaatsen vallen onder de wet milieubeheer. Dat gaat dus niet alleen hier over, maar het valt ook onder een andere wet, waar iedereen zich ook aan moet houden. Er is ook een vraag door mevrouw Biharie gesteld, die ging over de vereenvoudiging voor burgers. Dit is een document dat met name gericht is op de professionals. Als het gaat over woningbouw, of een bedrijf die de grond in moet of een ontwikkeling ergens in een gebied, dan worden er onderzoeken gedaan. Met name dit document geeft houvast, geeft de kaders mee, de regels mee voor met name de professionals. Maar dan komen we wel op de bewoners. Meneer Duk had het vooraf vanmiddag even aan mij laten weten, maar u heeft er nog veel meer vragen bij bedacht, maar ik probeer in ieder geval even uw zorg weg te nemen, want u heeft een terechte zorg: ik zie verschil in het gebied als het gaat over de moestuinen en als het gaat over wonen en een gewone tuin. Kunnen we nou onze kruiden en onze plantjes, met name groenten, in onze tuin en kunnen we dat dan nog eten? Een goede vraag. Er is inderdaad verschil. Wat er dagelijks gegeten wordt uit de moestuin, daar worden nu in de wetgeving strengere regels aan gegeven. Dat betekent niet dat als er ergens een woning is of er wordt

een woning gebouwd, dat dat verontreinigd mag zijn. Dus bij elk bouwbesluit moet er een onderzoek zijn, dat het geen verontreinigde grond is. Dat moet schone grond zijn. Of de bewoners moeten zelf van alles in hun tuin flikkeren, zou de heer Fortuyn zeggen, dan is het een andere situatie, dat kunnen we niet helemaal beoordelen. Maar waar een vergunning wordt afgegeven, moet het voldoen aan het bouwbesluit en dan moet er sprake zijn van veilige, niet verontreinigde grond. De vragen stelt u nog even in de tweede termijn, dan gaan we die schriftelijk voor u afdoen. Wat wel extra is, de normen zijn ook gericht op de GGD adviezen. U noemde ook het lood, u noemde allerlei, die heb ik niet allemaal onthouden, maar zeker ook het lood is heel belangrijk, want daar is uitgebreid onderzoek in de gemeente naar gedaan. Gelukkig ten opzichte van andere gemeenten staat het er in de gemeente Lansingerland veel beter voor, maar dat is met name voor spelende kinderen. Als er lood in speeltuintjes is, moet dat echt uit de grond gehaald worden, want dat is echt schadelijk voor kinderen. De heer Duk: De wethouder gaat eigenlijk niet in op de vraag waarom er bijna drievoudig of zelfs meer dan drievoudig, waarom er gekozen wordt voor een norm die veel hoger ligt dan de landelijke norm? Dat vind ik wel een vrij essentiële vraag. Het lijkt me vrij logisch, dat ik die in de eerste termijn beantwoord krijg. Wethouder Arends: Dat kan ik nu niet beantwoorden, in de eerste termijn niet, ik weet het niet. Maar ik ga er wel voor zorgen, dat u voor de raadsvergadering het antwoord heeft, want dat vind ik recht doen aan deze vraag. Het is ook belangrijke informatie, dat u die tot u krijgt voor het besluit in de raadsvergadering. Dan de heer Jumelet junior van de VVD. U stelt een terechte vraag. Er is een uitgebreid antwoord. Ik heb hem gelukkig vooraf gekregen, dus ik kan u voorzien van een uitgebreid antwoord. Het antwoord luidt: er is voorafgaand aan het opstellen van de bodemkaarten in beeld gebracht wat globaal de bodemkwaliteit binnen de gemeente is, per deellocatie, door middel van reeds eerder gemonsterde grond, informatie uit database van bodemonderzoeken van afgelopen jaren, maar het is ook aangevuld met nieuw veldonderzoek, dat speciaal voor deze nota is uitgevoerd. Dat was ook nodig in het kader van de hele problematiek van PFAS. Er vindt ook altijd nog een controle voorafgaand aan het grondverzet plaats. Elke partij grond die wordt verplaatst moet worden getoetst. Dat wordt ook gedaan door de DCMR, dat is ons uitvoerend orgaan als het gaat om milieu en de toetsing daarop. Zij ontvangen hiervan een melding via het landelijk meldpunt van bodemkwaliteit. Voor de toetsing wordt de integraal verzamelde gegevens uit de bodemkaarten gebruikt of zo nodig met aanvullende gegevens. We hebben gezocht in deze nota naar een evenwicht tussen het faciliteren van een nieuwe ontwikkeling, dus minder regeldruk en de tijdrovende, dure onderzoeksplicht en aan de andere kant het behoud te verbeteren van onze bodemkwaliteit. De bodemnota en de kwaliteitskaarten zijn zorgvuldig opgesteld en wij menen dat het recht doet aan de bodemkwaliteit. Dit beleid is met name bedoeld om grondverzet en de grondstromen te faciliteren. We hebben veel grondverzet binnen de gemeente, omdat we natuurlijk ongelooflijk veel ontwikkelen, dat is echt een grote opgave voor ons. Dat is tijdrovend en het zijn kostbare onderzoeken. Zeker voor de toekomst is dit heel erg belangrijk, omdat we nog heel veel gebiedsontwikkelingen met elkaar doorgaan. Even check, check, check. Wat ik heb kunnen beantwoorden, heb ik beantwoord. Alleen, er is nog een vraag van de heer Duk, maar ik stel voor om dat schriftelijk af te doen.

De voorzitter: Dat lijkt mij een uitstekend idee. Is er een tweede termijn nodig?

Tweede termijn

De heer Hofman, CU: Ik heb mij voor mijn vraagstelling weliswaar aangesloten bij de heer Jumelet, ik weet niet of hij vindt dat zijn vraag afdoende beantwoord is. Bij het oprekken van grenzen daar waar het gaat om hoe groot partijen moeten zijn voordat ze gekeurd moeten worden, als we dat nu gaan doen, dat kan met argumenten omkleed heel prima zijn, maar het antwoord dat ik heel graag wilde proeven van de wethouder is: als we dit nou over 5 jaar nog een keer gaan heroverwegen, hebben we daar dan spijt van gekregen? Dat heb ik in de beantwoording van de wethouder niet zo goed terug gehoord. Doen we dit met redenen omkleed? Of doen we het enkel om less is more, minder regeldruk? Want dan zitten we niet helemaal in de goede beargumentatie, wat mij betreft. Dat wilde ik nog even proeven van de wethouder.

De heer Duk, GL: Ik heb niet zozeer een vraag, maar ik wil nogmaals mijn verbazing uitspreken over het gemak waarmee deze commissie de verdrievoudiging van de normen zomaar even met een pennenstreek lijkt goed te keuren. Ik kijk heel erg uit naar de beantwoording van de wethouder, maar zoals het er nu uit ziet gaat GL absoluut met een amendement komen.

Wethouder Arends: Ook die wil ik graag schriftelijk beantwoorden, zodat die eenduidig is, ook voor de hele raad. Dat ik niet mogelijk iets verkeers zeg, want ik wil dat u het juiste antwoord krijgt.

De voorzitter: Het e.e.a. gehoord hebbend, beluister ik dat er een amendement komt van GL. Wordt vervolgd.

7. Actualiteiten uit het college

De voorzitter: We hebben een keurig overzicht gehad, een voortgangsrapportage, zoals we die altijd gewend waren. Is er nog aanleiding om een vraag te stellen?

De heer Van der Stad, GL: Blijkbaar is de voortgangsrapportage sinds het afgelopen weekend tot ons gekomen, dit stuk is mij vanavond pas opgevallen. Volgens mij is herhaaldelijk in deze commissie aangegeven, dat we de rapportage tijdig willen ontvangen. Graag verneem ik welke actie hierop uit gaat en wanneer deze ingaat. Daarnaast worden er 2 correcties gemeld omtrent de opwaardering van station Rodenrijs. Het eerder gecommuniceerde krediet lijkt een paar ton te verschillen en er wordt een kredietoverschrijding gerapporteerd van meer dan 10%. Ik mis in de rapportage een oorzaak van de overschrijdingen, met de mededeling dat de planning niet is gehaald blijf ik in het duister tasten. Graag opheldering. Daarnaast mis ik een update over de HSL, zoals eigenlijk in een technische vraag beantwoord is door het college en die is niet opgenomen. Waar is deze gebleven?

Wethouder Fortuyn: Voor zover ik de vragen verstaan heb, het was een beetje lastig voor mij om op te nemen, ik kan er niets aan doen, maar ik zit een beetje aan de zijkant. U had een vraag over die overschrijding. Wat we hier doen is een vooraanmelding voor een overschrijding die we zien aankomen. Het is deels veroorzaakt door een urentoerekening die niet in het project neergezet zijn. Zoals u weet zijn we in de begroting bezig en ook in de projecten om ook die uren te rekenen die voorheen in de overhead geparkeerd zaten in de projecten zelf te zetten om de projectscope en de kosten ook duidelijk in beeld te brengen. Dat is hier een correctie. Er zijn wat tegenvallers geweest, waar we tegenaan gelopen zijn, met name in de ondergrond. Wij vonden het wel zo correct om in ieder geval tijdig aan de bel te trekken en in de zomerrapportage komen we er uiteraard op terug. We wilden niet pas de zomerrapportage afwachten. Dat even in antwoord op die kostenoverschrijding. Dan over de voortgang van de geluidsschermen HSL, een correcte opmerking. Door een ommissie was die tekst niet opgenomen, ik heb hem wel hier voor me liggen, maar die is ook niet meer bij u terecht gekomen, maar ik kan er wel op antwoorden. De werkzaamheden voor het vervangen en verhogen van de geluidsschermen lopen op schema. Ter hoogte van de Anturiumweg wordt in week 22 gestart met het uitnemen van de elementen en in week 50, dus eind van dit jaar, is het gereed. Ter hoogte van Berkel noord, ook richting Anturiumweg, wordt op dit moment het betonwerk gegoten en wordt in week 36 de gereedheid verwacht. Het laatste stuk ter hoogte van het Offenbachplantsoen wordt ook op dit moment aan gewerkt. Daar worden de nieuwe stijlen en plinten in week 30 geleverd en dan is het klaar. Andere werkzaamheden ter hoogte van Berkel en Bergschenhoek zijn gereed. Dus het grote deel bij de Anturiumweg is week 50, de rest week 30, zo rond de zomer, na de zomer is dat klaar. Dat de update, ik zal hem nog even op laten sturen, zodat u het terug kan lezen. In een ommissie is die tekst niet mee gekomen in de verslaggeving. Met betrekking tot wanneer, dat is altijd een beetje lastig. In mijn belofte is voor het weekend. Waarom het niet voor het weekend gekomen is, kan ik uitzoeken als u daar behoefte aan heeft, maar iedereen zet zich ervoor in om het gewoon voor het weekend te doen. Het college neemt het ter kennisname aan op de dinsdag zelf. Dat is zo afgesproken, ik ben gemandateerd om de stand van zaken gewoon door te sturen hier. Waarom het te laat is gekomen, excuus ervoor, het is niet doelbewust gebeurd.

Wethouder Arends: Ik zou graag een actualiteit uit het college hier willen geven. Het college heeft uitgebreid stil gestaan bij de voortgang van de woningbouw locaties Lange Vaart en Merenweg in Bleiswijk. Ook het volgen van het participatieproces. De rondvraag die later op de avond wordt ingediend van de heer Blonk, over een second opinion van het verkeersonderzoek, sluit hier eigenlijk naadloos bij aan. Ik betrek deze dan ook graag in de actualiteit, maar mocht u daar nog vragen over hebben, verneem ik dat nog graag. Op 24 februari dit jaar heeft de gemeenteraad het masterplan voor de woningbouwlocatie Lange Vaart en Merenweg vastgesteld. Hierbij zijn 4 moties aangenomen, waaronder de second opinion voor het verkeersonderzoek. De gemeenteraad heeft daarnaast nadrukkelijk aandacht gevraagd voor het goed betrekken van de omgeving bij de verdere planvorming. Het college heeft de toezegging gedaan hiervoor een participatieplan op te stellen. Het college constateert enerzijds de behoefte om voortgang te behouden en anderzijds de wens om eerst de spelregels van het participatieproces vast te stellen met u. Het opstellen en vast stellen van een participatieplan kost tijd aan de voorkant, maar wij geloven erin, dat dat zich naar verwachting terugbetaalt in het verdere proces. De afweging dient gemaakt te worden over welke onderwerpen geparticipeerd wordt en de wijze waarop deze participatie gaat plaats vinden. Dit geldt mogelijk ook voor de second opinion van het verkeersonderzoek. Wordt dit op basis van de beschikbare informatie door het college uitgevoerd of vindt hierover participatie plaats omdat burgerparticipatie bestuurlijk en politiek een belangrijk speerpunt is en wordt voor de komende jaren. Wij achten het juist belangrijk om deze afweging niet door het huidige college te laten maken maar juist door uw nieuwe raad en het nieuwe college. Wat we nu aan het doen zijn is de ambtelijke voorbereiding voor u als raad om dat participatieplan voorgelegd te krijgen en daar

ook over te buigen, waar eigenlijk die 4 moties een onderdeel krijgen en dus ook die second opinion. Dat was mijn actualiteit in combinatie met een reactie op de rondvraag.

De heer Blonk, L3B: Prima dat de wethouder mijn rondvraag erbij betreft, maar mijn rondvraag had 4 vragen en u antwoordt er maar op 1. Wat is de stand van zaken betreffende uitvoering van deze motie? Hoe luidt de opdracht voor de second opinion? Welk bureau gaat de opdracht uitvoeren? Wanneer kan de raad het rapport verwachten? Dat is n.a.v. die motie, waarin met name de second opinion met spoed, stond er in het dictum, en onafhankelijk van al de uitgevoerde onderzoeken uit te laten gaan. Nu geeft u aan: daar heb ik nog niets aan gedaan, dat schuif ik door naar het volgende college. Daar ben ik niet zo blij mee, eerlijk gezegd. Ik heb trouwens deze vragen samen gesteld met Arjen Hofman van de CU. De voorzitter: Ik ga u onderbreken, ik zit naar de klok te kijken. We hebben nog gigantisch veel rondvragen. In mijn optiek zouden die allemaal schriftelijk beantwoord kunnen worden. Ik ben bang dat we hier nog heel lang mee doorgaan. Misschien dat uw vragen ook schriftelijk beantwoord kunnen worden. De heer Blonk: Daar ben ik niet blij mee, want de wethouder betreft in haar spreekbeurt onze rondvragen. Natuurlijk, want die heb ik vanmiddag ingeleverd, dus die heeft zij kunnen zien. Zij gaat erop in en ik geef aan, dat ik er niet blij mee ben, dat die second opinion nog niet gedaan is, terwijl die wel met spoed en onafhankelijk van al die andere onderzoeken uitgevoerd moet worden. Waarom is het dan niet gedaan? Het is 2,5 maand geleden. De voorzitter: Dit is dan de enige rondvraag die gedaan wordt. We laten die andere rondvragen allemaal schriftelijk beantwoorden.

De heer Jumelet, WIJ: Wat die rondvragen betreft akkoord, maar ik vraag me af, het is best wel even een mededeling, het is niet even iets. Ik hoor wat de wethouder zegt en ik hoor wat meneer Blonk zegt, indachtig de discussie in februari. De vraag die ik mezelf stel: hoe kunnen wij hier nou op reageren? Ik zou er wel aan hechten, dat we als raad daar mededeling van krijgen, zodat we het terug kunnen leggen in onze fractie. Maar ik ben ook wel even op zoek, we kunnen de discussie aangaan, dan wordt het vanzelf 01.00 uur, maar ik ben ook een beetje op zoek: waar gaan we het over hebben dan? Of gaan we in de volgende commissie of in de raad het gesprek aan over de mededeling die wordt gedaan? De voorzitter: Daar zit ik zelf ook mee. Ik heb het angstige gevoel, dat dit misschien weleens lang zou kunnen duren, tenzij de wethouder er heel kort op in kan gaan.

Wethouder Arends: Ik zou er kort op in kunnen gaan, maar het hangt dan weer af van de reactie. De heer Blonk en de heer Jumelet, het is echt een dilemma op dit moment. Er zijn 2 keuzes, als u zegt, los van burgerparticipatie: wij willen dat die motie gewoon op zijn merites wordt uitgevoerd, dan zeg ik u toe, dat we die gaan uitvoeren. Maar we hebben een uitgebreide discussie gehad, meermaals doen we dat op elke gebiedsontwikkeling, over burgerparticipatie. U heeft daar aandacht voor gevraagd bij elke stap in het vervolgproces. U heeft gevraagd om een uitgebreid participatieproces en een plan. Er is een toezegging door het college bij u op gedaan. Met al die moties en ook de toezegging van het participatieplan wil ik alleen maar aangeven, dat het een dilemma van het college is, dat aan beide recht wil doen. Aan de ene kant willen we recht doen aan die snelheid en aan de andere kant een uitgebreid, zorgvuldig participatieplan dat vastgesteld moet worden door u en dat proces. Maar als u hier mij laat weten of in de raad van 12 mei laat weten: voer hem uit, zoals die letterlijk is, zonder burgerparticipatie. Dan voeren we die uit. Maar ik wil u vanavond vooral het dilemma voorleggen met uw behoefte aan de ene kant aan participatie en een plan vooraf voor elke vervolgstap en aan de andere kant de 4 moties waaronder de second opinion. Dat is mijn reactie. De heer Blonk: Ik begrijp het, hoor. Ik denk dat we het moeten doen op de manier zoals u dat zegt, maar ik wil er wel op aandringen, dat zodra het nieuwe college er is, dat het één van de eerste dingen is die ze oppakken. De voorzitter: We gaan hier geen discussie over hebben. We stoppen ermee. Wordt vervolgd.

8. Actualiteiten uit de commissie

De voorzitter: De commissie is net begonnen, dus die hebben we niet.

9. Verbonden partijen

De voorzitter: Dat denk ik ook nog niet.

10. Rondvraag en sluiting

De voorzitter, om 23.40 uur: Ik stel voor de rest van de rondvragen schriftelijk te behandelen, want het wordt een herhaling van zetten zoals we de afgelopen 4 jaar gehad hebben en ik wil wel graag naar huis. Ik hoop dat u het daar mee eens bent. Allemaal dank voor uw inbreng. Laat uw pasje in het systeem zitten, dat niet iemand van facilitair denkt: waar is dat pasje gebleven. Rustig laten zitten. Ik dank u.

Verslag opgesteld door Marianne Jansen, Lothassa Secretarie, met behulp van geluidsopname.